Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 840
Marţi 15 mai 1962

4 pagini
Preţul 20 de bani

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne cu privire la redistribuirea cadrelor de specialişti din agricultură

Pentru organizarea, îndrumarea şi conducerea competentă a procesului de producţie în agricultură este necesară prezenţa în unităţile agricole socialiste a cadrelor de ingineri agronomi, zootehnicieni şi medici veterinari.

Specialiştii din agricultură care lucrează în unităţile de producţie au adus o contribuţie importantă la creşterea permanentă a producţiei agricole, la realizările obţinute în ultimii ani în gospodăriile agricole de stat şi în gospodăriile colective.

În anii regimului democrat-popular, datorită măsurilor luate de partid şi guvern, numărul specialiştilor cu pregătire agricolă superioară a crescut cu peste 14.000.

Ca urmare a lipsurilor existente în sistemul de organizare a conducerii agriculturii, a slabei preocupări a Ministerului Agriculturii şi a sfaturilor populare s-au manifestat deficienţe serioase în îndrumarea spre producţie a specialiştilor agricoli.

Actuala repartizare a specialiştilor din agricultură se caracterizează prin concentrarea lor mai ales în organele de coordonare şi îndrumare agricolă, în aparatul sfaturilor populare, în unităţile diferitelor ministere şi organe centrale, în cercetarea ştiinţifică şi în învăţămînt. În acelaşi timp, în unităţile de producţie şi în mod deosebit în gospodăriile colective, acolo unde se hotărăşte soarta producţiei, numărul specialiştilor este cu totul insuficient.

Din datele recensămîntului cadrelor tehnice agricole rezultă că din totalul de 15.730 de ingineri agronomi, zootehnicieni, mecanizatori şi medici veterinari, numai 7.403 (47 la sută) sînt în unităţile agricole de producţie, iar 5.936 (38 la sută) sînt în aparatul Ministerului Agriculturii şi al sfaturilor populare, în munca de cercetare, precum şi în diferite unităţi economice bugetare din sistemul agriculturii.

În alte ministere, organe centrale şi unităţi subordonate acestora din afara sectorului agricol sînt 2.391 (15 la sută) specialişti cu pregătire superioară agricolă. Numai în Ministerul Industriei Alimentare şi în unităţile sale sînt încadraţi în total 650 de specialişti; la Centrocoop sînt 112 specialişti agricoli, din care numai la cele 2 întreprinderi pentru plante medicinale din Bucureşti sînt 27.

Marea majoritate a specialiştilor cu pregătire superioară din agricultură sînt concentraţi în oraşe, în jurul oraşelor şi în mod deosebit în Bucureşti, unde numărul acestora numai în sectoarele neagricole se ridică la peste 800.

Lipsuri serioase sînt şi în ce priveşte folosirea specialiştilor agricoli încadraţi în unităţi de producţie. La gospodăriile agricole de stat Bragadiru şi Roşia, situate în raza Capitalei, sînt încadraţi 27 şi respectiv 21 de ingineri şi medici veterinari, în timp ce la gospodăriile agricole de stat Agighiol şi Stupina, care au cîte 5.000 de ha, nu există nici un inginer sau alt specialist cu studii superioare.

Această situaţie necorespunzătoare în repartizarea şi folosirea cadrelor cu pregătire superioară agricolă impune, în condiţiile terminării colectivizării agriculturii, redistribuirea inginerilor agronomi şi zootehnicieni şi a medicilor veterinari, în vederea trimiterii acestora în unităţile agricole de producţie şi în mod deosebit în gospodăriile colective.

În acest scop Comitetul Central al P.M.R. şi Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne hotărăsc:

1. — În gospodăriile agricole de stat vor lucra în medie pe gospodărie cel puţin 5 specialişti cu pregătire tehnică superioară ceea ce reprezintă în total 3.212 specialişti. Pentru acoperirea necesarului de specialişti vor fi trimişi în unităţile socialiste din agricultură 284 de ingineri şi medici veterinari din organele de conducere — departament şi trusturi — iar din alte sectoare 42 de ingineri mecanizatori. De asemenea, din gospodăriile care au un număr excedentar de specialişti, aceştia vor fi trimişi în gospodăriile care nu dispun de cadre suficiente şi se vor face unele redistribuiri de cadre şi între regiuni.

În trustul central şi în trusturile regionale ale gospodăriilor agricole de stat vor lucra 175 de ingineri agronomi, zootehnicieni, mecanizatori şi medici veterinari, din care 50 în trustul central.

2. În gospodăriile agricole colective se va asigura cel puţin 1 inginer agronom sau zootehnician de fiecare gospodărie.

La sfîrşitul anului 1962 vor fi 5.558 de gospodării agricole colective. Faţă de numărul de 2.076 de ingineri agronomi şi zootehnicieni existenţi în 1.805 gospodării colective, urmează a fi încadraţi în gospodării colective încă 3.932 de ingineri agronomi şi zootehnicieni, care lucrează în afara unităţilor de producţie agricolă. În felul acesta toate cele 5.558 de gospodării colective care vor exista la sfîrşitul anului 1962 vor avea cîte un inginer agronom, iar în 450 de gospodării colective, care au un caracter zootehnic dezvoltat, în afară de inginerul agronom va fi şi cîte un inginer zootehnician. Gospodăriile colective în perspectivă de a se uni vor avea asigurată asistenţa tehnică de către inginerul din gospodăria cu care urmează a se unifica.

3. Numărul circumscripţiilor sanitar-veterinare va creşte la 1.610, astfel ca la 3-4 gospodării colective să revină o circumscripţie. În acest scop 500 de medici veterinari vor fi repartizaţi la circumscripţiile nou create.

Medicii veterinari vor răspunde direct de efectivele de animale din cele 3-4 gospodării din raza circumscripţiei. Totodată ei vor asigura şi asistenţa sanitar-veterinară a animalelor proprietate personală a colectiviştilor.

Medicii veterinari din gospodăriile agricole de stat vor acorda asistenţă zooveterinară şi animalelor gospodăriei colective şi celor proprietate personală a colectiviştilor din localitatea unde îşi are reşedinţa gospodăria de stat.

4. Staţiunile de maşini şi tractoare vor fi încadrate în medie cu 2-3 ingineri mecanizatori. Pentru completarea numărului necesar de mecanizatori vor fi trecuţi în S.M.T. din aparatul de coordonare şi îndrumare, din cercetare şi învăţămînt şi din alte sectoare 278 de ingineri mecanizatori.

În serviciile regionale ale staţiunilor de maşini şi tractoare vor fi în total 43 de ingineri mecanizatori, iar în trustul central — 25.

5. În alte unităţi de producţie (uzine de reparaţii, staţiuni şi centre de însămînţări artificiale, centre de incubaţie, pepiniere şi partea de producţie din staţiunile de cercetare), în care în prezent lucrează 663 de specialişti, vor rămîne 556.

6. Pentru aparatul organelor de conducere, îndrumare, învăţămînt şi cercetare agricolă, precum şi pentru alte unităţi economice şi bugetare din sistemul agriculturii este necesar următorul număr de ingineri agronomi, zootehnicieni, mecanizatori şi medici veterinari:

a) În aparatul Consiliului Superior al Agriculturii vor fi 61 de ingineri agronomi, zootehnicieni, mecanizatori şi medici veterinari.

b) La consiliul agricol regional, în permanenţa secţiilor vor fi, în medie, 5 ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, inclusiv preşedintele consiliului agricol regional, în total 85 de specialişti pe ţară.

c) La consiliul agricol raional în permanenţa secţiilor vor fi 3 specialişti, inclusiv preşedintele consiliului agricol raional şi anume: un inginer agronom, un zootehnician sau un medic veterinar şi un inginer agronom cu specializare în legumicultură, viticultură sau pomicultură, după specificul raionului. De asemenea, în oraşele de subordonare regională care au în raza lor gospodării colective vor rămîne 1-2 specialişti. În total, în organele raionale şi orăşeneşti vor lucra 462 de specialişti.

d) În unităţile de cercetare ştiinţifică, din totalul de [illegible] de specialişti [illegible] vor fi repartizaţi în unităţile de producţie. Dintre specialiştii care vor rămîne în institutele şi staţiunile de cercetare, 331 vor lucra în sectoarele de producţie ale unităţilor de cercetare.

e) În învăţămîntul agricol din totalul de [illegible] de specialişti vor rămîne 1.126, iar [illegible] vor fi repartizaţi în unităţile de producţie.

f) În alte unităţi economice şi bugetare din subordinea Consiliului Superior al Agriculturii, din totalul de [illegible] specialişti vor rămîne [illegible], iar [illegible] vor trece în gospodăriile colective şi în circumscripţiile sanitar-veterinare.

g) În unităţile subordonate consiliilor agricole regionale (oficiul regional de proiectare şi organizare a teritoriului, laboratoare de control al seminţelor şi sanitar-veterinare, casa agronomului etc.) vor lucra [illegible] de specialişti agricoli.

h) În alte ministere, organe centrale, instituţii şi întreprinderi din afara sistemului agriculturii, din totalul de 2.391 ingineri agronomi, zootehnicieni, mecanizatori şi medici veterinari, existenţi în aceste unităţi, vor rămîne [illegible] cadre, iar 1.755 vor fi repartizaţi în unităţile de producţie.

7. În acţiunea de sporire a numărului de specialişti agricoli în cîmpul muncii se va lua în considerare şi reactivarea inginerilor agronomi şi a medicilor veterinari pensionari care doresc să lucreze în agricultură. Aceştia pot fi încadraţi în gospodăriile agricole colective, în laboratoare sau în alte funcţii corespunzătoare capacităţii şi posibilităţilor lor de a munci.

8. Pentru crearea condiţiilor de muncă şi de viaţă corespunzătoare inginerilor şi medicilor veterinari care lucrează în gospodăriile agricole de stat, în staţiunile de maşini şi tractoare, în gospodăriile agricole colective şi în circumscripţiile sanitar-veterinare, în scopul permanentizării lor în aceste unităţi se stabilesc următoarele:

a) Inginerilor şi medicilor veterinari care trec în unităţile de producţie li se va menţine salariul tarifar de încadrare avut la unitatea de la care sînt transferaţi, în cazul în care salariul tarifar de încadrare la noul loc de muncă este mai mic. De asemenea, li se va menţine alocaţia de stat pentru copii avută la data transferării. Salarizarea şi plata alocaţiei de stat pentru copii se vor face prin comitetele executive ale sfaturilor populare raionale, respectiv prin gospodăriile agricole de stat sau prin staţiunile de maşini şi tractoare unde au fost transferaţi.

b) Inginerii care lucrează în prezent în gospodăriile agricole colective şi sînt salarizaţi integral de stat vor fi salarizaţi în continuare în aceleaşi condiţii, prin comitetele executive ale sfaturilor populare raionale.

Inginerii salarizaţi în proporţie de 50 la sută de stat şi 50 la sută de gospodăriile agricole colective sau integral de gospodăriile agricole colective vor fi salarizaţi în continuare în acelaşi mod.

Inginerii care sînt salarizaţi în proporţie de 100 la sută sau de 50 la sută de stat, cît şi cei care sînt salarizaţi integral din fondurile gospodăriei colective vor beneficia de toate drepturile pe care le au salariaţii de stat (concediu de odihnă, de boală, alocaţia de stat pentru copii, pensie etc.). Aceste drepturi se vor plăti de către stat şi vor fi calculate pe baza salariului integral al funcţiei îndeplinite.

c) Inginerii şi medicii veterinari care lucrează în gospodăriile agricole de stat, în staţiunile de maşini şi tractoare, în gospodăriile agricole colective sau în circumscripţii sanitar-veterinare situate în localităţi unde se asigură mai greu permanentizarea cadrelor de specialişti din cauza condiţiilor existente vor primi un spor lunar între 10 şi 20 la sută din salariul funcţiunii îndeplinite. Sporul se va acorda diferenţiat, pe baza criteriilor ce se vor stabili de către Comitetul de stat pentru probleme de muncă şi salarii potrivit principiilor aplicate pentru alte cadre care lucrează în mediul rural, cum sînt medicii şi învăţătorii. Plata acestor sporuri se va face dintr-un fond constituit în limita a 3 la sută din fondul de salariu prevăzut pentru cadrele de specialişti ce lucrează în unităţile de producţie din agricultură.

d) Se recomandă gospodăriilor agricole colective ca, pentru contribuţia adusă la îndeplinirea planului de producţie, să acorde inginerilor şi tehnicienilor încadraţi în aceste unităţi pînă la 15 la sută din retribuţia în zile muncă cuvenită preşedintelui gospodăriei, iar pentru depăşirea planului de producţie să le acorde premii în bani şi în natură pînă la nivelul premiilor acordate preşedintelui gospodăriei.

e) Pentru cointeresarea inginerilor, medicilor veterinari şi tehnicienilor la realizarea şi depăşirea planului de producţie a gospodăriilor agricole colective în care lucrează se pot acorda premii pe baza următoarelor principii:

— Inginerii şi tehnicienii pot primi anual pînă la două salarii tarifare de încadrare pentru realizarea şi depăşirea planului de producţie şi de livrări al gospodăriei în care lucrează.

— Medicii veterinari din circumscripţiile sanitar-veterinare pot primi anual pînă la două salarii tarifare de încadrare, iar tehnicienii veterinari de la circumscripţii pînă la un salariu şi jumătate pentru rezultatele obţinute în apărarea sănătăţii animalelor şi în realizarea planului de producţie în sectorul zootehnic din gospodăriile agricole colective de care răspund.

Premiile cuvenite pentru realizarea planului de producţie se vor plăti de către comitetele executive ale sfaturilor populare raionale şi orăşeneşti din fondul de premii alocat anual prin planul de stat ce se va constitui la nivelul cotei de premiere stabilite pentru personalul de conducere şi tehnic administrativ din staţiunile de maşini şi tractoare.

f) Comitetele executive ale sfaturilor populare vor asigura locuinţe inginerilor şi medicilor veterinari transferaţi în unităţile agricole. Aceştia vor putea să-şi păstreze domiciliul în localitatea de unde au fost transferaţi pînă la asigurarea locuinţei la noul loc de muncă, însă nu mai mult de 2 ani. Se recomandă gospodăriilor agricole colective ca, acolo unde nu există posibilitatea de a asigura o locuinţă corespunzătoare, în termen de cel mult 2 ani să construiască pe baza unor proiecte-tip locuinţe pentru inginerii care li se repartizează.

g) Pînă la asigurarea spaţiului corespunzător de locuit şi mutarea familiei, inginerii şi medicii veterinari transferaţi vor primi o indemnizaţie lunară diferenţiată, după cum urmează:

— cei căsătoriţi, fără copii, cîte 200 lei;

— cei căsătoriţi, cu copii, 200 lei, plus cîte 100 lei de fiecare copil, cu excepţia copiilor care primesc burse;

— cei necăsătoriţi vor primi cîte 200 lei numai dacă sînt susţinătorii părinţilor şi locuiesc împreună cu aceştia.

La mutarea familiei li se vor plăti drepturile de transfer prevăzute de Codul Muncii.

Pentru vizitarea familiei o dată la 45 zile se va acorda inginerilor şi medicilor veterinari un concediu plătit de 3 zile. Cheltuielile de transport ocazionate de această vizită vor fi suportate de către stat.

h) Inginerii agronomi şi medicii veterinari pensionari care se încadrează în muncă în unităţile agricole vor primi, pe lîngă pensia legală, toate drepturile cuvenite funcţiei pe care o îndeplinesc.

i) Copiii inginerilor şi medicilor veterinari care lucrează în gospodăriile agricole de stat, în gospodăriile agricole colective, în staţiunile de maşini şi tractoare şi în circumscripţii sanitar-veterinare care sînt admişi în învăţămîntul mediu şi superior şi promovează cu regularitate anii şcolari vor primi bursă şi loc în cămin pe toată durata şcolarizării.

j) Pentru asigurarea stabilităţii inginerilor şi medicilor veterinari în unităţile agricole de producţie şi a stimulării lor în vederea însuşirii şi aplicării în producţie a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii, consiliile agricole regionale şi raionale vor organiza periodic seminarii cu toţi inginerii agronomi şi cu medicii veterinari care lucrează în unităţile de producţie.

Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Comitetul de stat pentru probleme de muncă şi salarii vor studia posibilitatea acordării unui spor de vechime cadrelor cu studii superioare care lucrează un timp mai îndelungat, fără întrerupere, direct în unităţile de producţie, şi vor face propuneri în acest sens Consiliului de Miniştri al R. P. Romîne pînă la 1 iulie 1962.

9. Criteriul principal de apreciere a cadrelor de specialişti va trebui să-l constituie rezultatele obţinute de aceştia în activitatea depusă pentru sporirea producţiei agricole, dragostea şi ataşamentul lor profund pentru cauza ridicării continue a nivelului agriculturii socialiste.

10. Pentru acoperirea cheltuielilor necesare trimiterii în producţie a inginerilor şi medicilor veterinari şi pentru crearea unor condiţii de cointeresare a cadrelor ce lucrează în gospodăriile colective şi în circumscripţiile sanitar-veterinare este necesară, pe anul 1962, suma de 100.092.000 de lei din care 67.800.000 de lei pentru salarii şi 32.292.000 de lei pentru cheltuieli de transport, transfer, premii etc. Din această sumă, 96.007.000 de lei se vor acoperi din fondurile alocate prin plan în acest scop şi prin virarea fondului de salarii, premii etc. de la unităţile unde sînt încadraţi specialiştii ce se trimit în producţie. Diferenţa de 4.085.000 de lei va fi acoperită din rezerva bugetară la dispoziţia Consiliului de Miniştri.

Ministerele, celelalte organe centrale de stat şi economice şi sfaturile populare vor vira fondul de salarii, premii etc. aferent specialiştilor trimişi în unităţile de producţie, sfaturilor populare regionale, începînd cu data de 1 iunie 1962.

11. În scopul reglementării trecerii în unităţile de producţie a cadrelor de specialişti agricoli şi pentru evitarea angajării nejustificate a acestora în alte organe şi unităţi decît cele de producţie agricolă se vor lua următoarele măsuri:

a) Posturile ocupate de specialiştii care pleacă definitiv în unităţile de producţie vor fi blocate.

b) Comitetul de stat pentru probleme de muncă şi salarii va revizui în termen de 20 de zile posturile blocate şi, în cazuri bine justificate, va debloca unele posturi pentru încadrarea lor cu economişti sau cu alţi specialişti decît agricoli, după care posturile blocate se anulează.

c) Fondul de salarii aferent posturilor deblocate de Comitetul de stat pentru probleme de muncă şi salarii va fi acoperit prin redistribuirea fondului de salarii pe total minister, unităţi centrale sau sfaturi populare.

d) Conducătorii de instituţii şi întreprinderi care vor menţine în continuare ingineri de specialitate agricolă şi medici veterinari peste numărul stabilit sau vor face angajări pe alte funcţii decît cele aprobate vor fi traşi la răspundere şi li se va imputa salariul plătit acestor angajaţi, iar posturile respective vor fi anulate. În acest scop, Banca de Stat va exercita un control permanent şi va anula posturile pe care s-au făcut asemenea angajări, sesizînd forurile tutelare.

e) În viitor, posturi de ingineri în specialităţile agricole şi medici veterinari nu se vor putea crea decît cu avizul Consiliului Superior al Agriculturii.

12. În vederea folosirii raţionale a cadrelor tehnice agricole cu pregătire medie, Consiliul Superior al Agriculturii va analiza felul cum sînt repartizate şi folosite aceste cadre în sistemul agriculturii şi în alte sectoare şi va lua măsuri pentru îndrumarea lor în unităţile de producţie.

★

Încadrarea specialiştilor agricoli în gospodăriile agricole de stat şi colective are o deosebită importanţă pentru consolidarea şi dezvoltarea unităţilor agricole socialiste. Organele şi organizaţiile de partid şi comitetele executive ale sfaturilor populare se vor ocupa îndeaproape de asigurarea condiţiilor corespunzătoare de muncă şi de viaţă specialiştilor din agricultură, de ridicarea nivelului politic şi profesional al acestor cadre şi de antrenarea lor în viaţa social-culturală a satului.

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Preşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne
ION GHEORGHE MAURER

În centrul atenţiei — lucrările de întreţinere a culturilor

Realizarea recoltelor bogate depinde, în stadiul actual, de condiţiile climaterice şi de agrotehnica aplicată.

În această primăvară s-a acumulat în sol umiditate suficientă, fapt ce ne îndreptăţeşte să sperăm că din acest punct de vedere se pot obţine recolte mari. În etapa actuală rolul important îl au lucrările de întreţinere a culturilor, cărora e necesar să le acordăm cea mai mare atenţie. Accentul principal se pune pe praşile, rărit şi combaterea dăunătorilor.

Semănatul culturilor de primăvară se va termina în următoarele zile în întreaga ţară. În gospodăriile care au semănat din timp, acum se lucrează intens la întreţinerea culturilor. Numeroase gospodării colective au terminat deja praşila I la floarea-soarelui şi sfecla de zahăr şi au început să prăşească pentru a doua oară aceste culturi.

La porumb se lucrează intens, cu toate forţele, pentru a se asigura încă de la început condiţii bune de cultură pentru această plantă.

Lucrările de întreţinere trebuie făcute în mod diferenţiat, cu multă grijă, în funcţie de cultură, starea terenului şi a plantelor, pentru a se crea plantelor cele mai bune condiţii de creştere şi dezvoltare care să asigure obţinerea de producţii mari.

Prin lucrări de afînare şi mobilizare a solului se distrug buruienile, se conservă cît mai mult umiditatea şi se creează posibilitatea desfăşurării unei activităţi microbiologice normale în sol, care favorizează o bună nutriţie a plantelor.

La porumb şi floarea-soarelui, prima lucrare care se execută după semănat este grăpatul terenului, care se face la 4-5 zile după terminarea însămînţării. Lucrarea se face perpendicular pe direcţia de însămînţare, sau în diagonală; ea contribuie la distrugerea buruienilor în curs de răsărire şi la spargerea crustei. Dacă nu se face această lucrare şi dacă plantele întîrzie să răsară, atunci terenul se va îmburuiena foarte mult şi se va îngreuna executarea prăşitului. Grăpatul se face folosind grapa cu colţi reglabili C.G.C.R.-1,7, cu dinţii reglaţi sub un unghi mic de înaintare, realizîndu-se o productivitate de 40-50 hectare pe zi de tractor.

Acolo unde nu s-a executat la timp grăpatul şi plantele sînt gata să răsară sau se află în curs de răsărire, nu se va mai grăpa terenul, deoarece există pericolul de a rupe plantele, ceea ce va duce la micşorarea recoltei, prin scăderea densităţii la unitatea de suprafaţă.

La porumb, cînd plantele crescute au 4-5 frunzuliţe, se face prima lucrare cu sapa rotativă, lucrare ce se repetă la 8-10 zile.

Pentru ca lucrarea cu sapa rotativă să-şi atingă scopul, buruienile trebuie să fie în curs de răsărire, căci numai astfel pot fi smulse din pămînt de colţii sapei rotative şi deci distruse. De asemenea, această lucrare trebuie făcută în zile însorite, cînd plantele îşi pierd din turgescenţă, îndoindu-se uşor sub colţii sapei, fără a se rupe.

O bună producţie de porumb este condiţionată în mare măsură şi de executarea la timp şi corect a prăşitului. Dacă nu se face prăşitul la timpul potrivit, buruienile întrec în creştere plantele şi le înăbuşă. Prin dezvoltarea luxuriantă şi rapacitatea lor, buruienile consumă o mare cantitate de apă şi substanţe nutritive din sol, micşorînd astfel rezervele existente pentru plante. Din aceste motive, o cultură căreia nu i se face la timp prima praşilă suferă tot timpul vegetaţiei, fapt care se resimte cu totul nedorit prin producţiile mici obţinute.

După executarea primei lucrări cu sapa rotativă, se va începe prăşitul mecanic între rîndurile de porumb, completat cu prăşitul manual pe rînd.

Praşila mecanică se face cu cultivatorul C.P.U.-4.2, sau C.P.F.-4. Cînd se lucrează cu cultivatorul C.P.U.-4.2, chiar de la prima praşilă se pot realiza viteze sporite pînă la viteza a II-a mare a tractorului, deoarece, datorită sistemului constructional al organelor active ale acestui cultivator, plantele sînt protejate şi nu se acoperă cu pămînt. La praşilele a II-a şi a III-a se pot realiza viteze de lucru de 8-11 km pe oră.

Dat fiind că organele active ale cultivatorului C.P.U.-4,2 nu produc

(Continuare în pag. 2-a)

Învăţînd din experienţa mecanizatorilor sovietici

Prăşitoarele din Kabardin la lucru

Adaptarea cultivatorului C. P. U. — 4,2 la prelucrarea solului pe rîndurile de porumb

De curind, ziarul nostru a publicat in traducere articolul „PRELUCRAREA SOLULUI PE RINDURILE DE PORUMB", din ziarul „Selskaia Jizni". În articol, agronomul emerit Z. Şaupukov reda experienţa mecanizatorilor din colhozurile şi sovhozurile din regiunea Kabardino-Balkară a R.S.S. Armene în cultivarea zonelor de protecţie a rîndurilor de porumb cu discurile aciculare (cu gheare) de la sapele rotative.

Experienţa bogată a mecanizatorilor sovietici a fost îmbrăţişată şi de către mecanizatorii din ţara noastră. Astfel, un colectiv de mecanizatori de la S.M.T. Valul lui Traian, regiunea Dobrogea, citind articolul apărut în ziarul „Agricultura Nouă", a adaptat cultivatorul C.P.U.-4,2 pentru a prăşi mecanic zona de protecţie a plantelor de porumb la praşilele I şi a II-a, operaţie care se execută de obicei manual, necesitînd un volum de lucrări de 5—6 zile/om la hectar.

La S.M.T. Chitila, în timpul instructajului făcut corpului de îndrumători

Modificarea adusă cultivatorului C.P.U.-4,2 la S.M.T. Valul lui Traian în vederea executării praşilelor I şi a II-a la porumb constă în următoarele: pe bara transversală a cultivatorului se montează numai 5 secţii de lucru, din cele 7 existente, la o distanţă de 90 cm una de alta (în cazul cînd porumbul a fost semănat la 90 cm distanţă între rînduri), astfel încît la capetele barei rămîne o distanţă liberă de 45 cm.

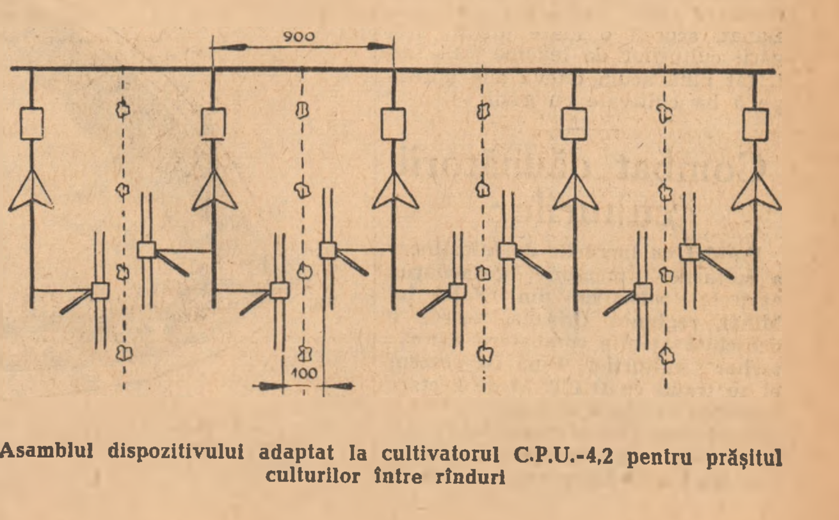
Pe fiecare secţie se montează cîte un cuţit-săgeată mare, aşezat în suportul port-cuţit din faţă, iar în următorii 2 suporţi, de o parte şi de alta a secţiei, se montează cîte un cuţit unilateral stînga şi respectiv dreapta.

Pe suporturile cuţitelor unilaterale din stînga şi dreapta, se fixează, prin cîte 2 bride şi o plăcuţă, 8 semiaxe pe care se asamblează cîte 2 discuri aciculare de la sapa rotativă S.R.-4,5. Un semiax este compus dintr-o bucată de oţel rotund, provenit de la axul unei semănători I.A.R.-511 casată, prelucrat la dimensiunile 174 x 25 mm şi o placă în al cărui centru s-a făcut o gaură în care a fost introdus un capăt al axului. Fixarea semiaxului de placă se face prin sudură. La capătul opus plăcii, semiaxul are o gaură în care se introduce un cui despicat pentru o mai bună fixare.

Semiaxele se montează pe suporţii cuţitelor unilaterale stînga şi, respectiv, dreapta, fixîndu-se prin placa de sprijin şi două bride cu inele de siguranţă şi şuruburi, la adîncimea de lucru dorită pentru pătrunderea în sol a discurilor cu gheare.

La montarea discurilor cu gheare pe semiax se introduce o bucşă de distanţare, apoi o rondelă între cele două discuri şi o altă rondelă îna-

(Continuare în pag. a 4-a)

Asamblul dispozitivului adaptat la cultivatorul C.P.U.-4,2 pentru prăşitul culturilor între rînduri

Pentru o recoltă bogată în acest an

În aceste zile pe ogoarele gospodăriei agricole de stat din comuna Tărtășești, raionul Răcari, se desfășoară intens lucrările de întreținere a culturilor. In fotografie: tractoristul Ion Stancu executînd prima prașilă la porumb

In centrul atenției — lucrările de întreținere a culturilor

(Urmare din pag. I-a)

ușoara bilonare a solului pe rîndurile de plante, pentru înăbușirea buruienilor se recomandă ca la aceste prașile să se folosească organele active ale cultivatorului C.P.F.-4.

Cînd se lucrează cu cultivatorul C.P.F.-4, la prașila I nu e bine să se depășească 4 km. pe oră, pentru a nu se acoperi plantele cu pămînt. Dacă la această prașilă se folosesc însă organele active ale cultivatorului C.P.U.-4.2 atunci la viteza a II-a mare a tractorului UTOS-27 se poate realiza o lucrare de bună calitate.

La prașilele a II-a și a III-a însă se lucrează cu organele active proprii, pentru a face ușoara bilonare a solului pe rîndul de porumb.

Adîncimea de prășit a porumbului este mai mare la prima prașilă, 10-12 cm, și se micșorează la prașilele următoare.

Între rînduri, porumbul se va prăși mecanic de cel puțin 3 ori, iar prășitul manual pe rînd se va face de 3-4 ori, ceea ce va contribui la menținerea terenului în permanență curat de buruieni și afînat.

Acolo unde mijloacele mecanice nu sînt suficiente, este indicat ca gospodăriile colective să folosească din plin și prășitorile trase de animale la lucratul solului între rînduri.

Răritul plantelor de porumb se face o dată cu executarea primei prașile manuale și trebuie făcut cu foarte multă atenție, pentru a asigura densitatea optimă stabilită pentru zona respectivă, deoarece printr-o densitate bună se realizează și o recoltă bună.

La floarea-soarelui, prașilele se execută la fel ca la porumb.

In privința adîncimii de lucru, prima prașilă se va face la 8-10 cm, a doua la 10-12 cm și a treia la 6-8 cm, pentru a nu vătăma sistemul radicular al plantelor.

Răritul florii-soarelui se execută, de asemenea, o dată cu prima prașilă manuală, avîndu-se grijă ca să se rețină în cuib planta cea mai viguroasă, care va asigura producții sporite. Densitatea la unitatea de suprafață va fi cuprinsă între 35.000 pînă la 45.000 plante la hectar, în funcție de zona de cultură.

La sfecla de zahăr se execută buchetatul și răritul la o plantă, pentru a se realiza densitatea optimă de minimum 80.000 plante la ha. După aceasta, cultura se prășește mecanic și manual de 4-5 ori, ceea ce garantează obținerea de producții mari.

Culturile răsărite se controlează în permanență pentru a se semnala și combate la timp orice atac de dăunători. Cel mai periculos gîndac în perioada actuală este rățișoara porumbului, care atacă majoritatea plantelor de cultură. Acesta se combate folosind Aldrin sau produse pe bază de Hexatox 1,5 la sută, folosind 40 kg la ha, sau Hexatox 2 la sută, cînd se dau 20 kg la ha.

Lucrările de întreținere a culturilor făcute la timpul potrivit și la un nivel calitativ ridicat vor asigura obținerea unor recolte bogate de porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr.

Îngrijesc culturile prășitoare

De îndată ce au terminat însămînțatul culturilor de primăvară, membrii celor 68 de gospodării colective din raionul Făurei, regiunea Galați, au trecut la executarea primei prașile la sfecla de zahăr, floarea-soarelui și porumb. Pînă la 7 mai pe întreg raionul au fost prășite 1.009 ha însămînțate cu sfeclă de zahăr, 246 ha cu floarea-soarelui și 384 ha cu porumb.

Fruntașe în munca de întreținere a culturilor sînt gospodăriile colective „Drumul Nou" din comuna Plopu, care a prășit 100 ha sfeclă de zahăr, „11 Iunie" din comuna Robesca, unde au fost prășite 50 ha însămînțate cu floarea-soarelui și 90 ha însămînțate cu porumb și altele. În dorința de a obține producții cît mai mari la hectar, colectiviștii din raionul Făurei se îngrijesc să întrețină bine culturile, acordînd o atenție deosebită celor 11.000 ha de pe care sînt hotărîți să obțină cîte 5.000 kg porumb boabe la hectar în condiții neirigate.

O dată cu executarea primei prașile la porumb, se efectuează și însămînțatul culturilor intercalate ca fasole, borceag și alte leguminoase.

PETRE VERIGA
activist de partid

Au terminat prașila I la sfecla de zahăr

Membrii gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Foeni, raionul Timișoara, muncind cu hărnicie au izbutit ca în numai cîteva zile să execute prima prașilă la sfecla de zahăr pe suprafața de 180 ha. Paralel cu această lucrare colectiviștii au plivit de buruieni cerealele de pe suprafața de 400 ha însămînțate în toamnă.

IONEL BOGDAN
corespondent

Fruntași la întreținerea culturilor

Pînă în seara zilei de 10 mai a.c., în raionul Sînnicolau Mare a fost terminată prașila întîi pe mai bine de 3.500 ha cultivate cu sfeclă de zahăr. Astfel, raionul s-a situat fruntaș pe regiunea Banat la întreținerea culturilor.

Irigă culturile

O dată cu lucrările de întreținere a culturilor membrii gospodăriei colective din Tomnatic, regiunea Banat, acordă o mare atenție irigării culturilor de legume. Ei au irigat pînă acum cîteva zile aproape 5 ha cultivate cu gulii.

Combat dăunătorii culturilor

Paralel cu lucrările de întreținere a culturilor membrii gospodăriei agricole colective din Valea lui Mihai, regiunea Crișana, acordă o deosebită atenție combaterii dăunătorilor culturilor. Pînă în prezent ei au tratat cu D.T.T. 50 de hectare cultivate cu sfeclă de zahăr unde s-a semnalat un atac al Purecelui sfeclei și 40 de hectare cu mazăre, care au fost atacate de Gărgărița măzării.

În raionul Urziceni

Colectiviștii se preocupă cu grijă de întreținerea culturilor

Membrii gospodăriilor agricole colective din raionul Urziceni, cu sprijinul mecanizatorilor din stațiunile de mașini și tractoare, au reușit, printr-o mai bună organizare a muncii, să execute însămînțările din această primăvară la timp și de bună calitate. Acest lucru prezintă firește o însemnătate deosebită pentru obținerea unor recolte bogate la ha în anul în curs. Dar, pentru ca să scoți recolte bogate la ha, este oare suficient numai să însămînțezi la timp și într-un teren bine pregătit? Fără îndoială că nu. Experiența fruntașilor recoltelor bogate arată cît se poate de convingător că producții mari se realizează numai atunci cînd se aplică toate lucrările recomandate de știință la timp și de bună calitate — începînd cu pregătirea terenului pentru însămînțări și pînă la recoltare.

— La baza obținerii în anul trecut a 3.260 kg porumb boabe și cîte 150 kg fasole la ha pe 1.253 ha, a 1.900 kg floarea-soarelui la ha, pe 300 ha și a 28.000 kg sfeclă de zahăr la ha, pe 400 ha, a stat fără îndoială și calitatea lucrărilor de întreținere pe care colectiviștii noștri le-au executat cu multă conștiinciozitate, mi-a relatat tov. Mircea Anghel, președintele gospodăriei colective „Ștefan Gheorghiu" din comuna Grindu.

Membrii gospodăriei agricole colective din Grindu și-au propus să obțină în acest an recolte și mai bune decît cele realizate în 1961. La sfecla de zahăr, bunăoară, ei vor să scoată cîte 30.000 kg la ha; la porumb vor să obțină de pe suprafața de 616 ha cîte 5.000 kg boabe la ha în condiții de neirigare.

Pentru a realiza aceste producții, colectiviștii de aici au început lucrările de întreținere a culturilor de îndată ce acest lucru a fost cerut atît de teren, cît și de plante. Desfășurînd larg întrecerea socialistă, membrii fiecărei echipe (aici se aplică retribuția suplimentară pe echipe) au efectuat prima prașilă la sfecla de zahăr cînd încă plantele nu răsăriseră în totalitate. Acum, cînd plantele au ajuns la una-două perechi de frunze adevărate, ei execută răritul. La această lucrare, colectiviștii au grijă să lase cîte o singură plantă — cea mai dezvoltată și sănătoasă — la distanța de 18—20 cm, asigurînd astfel 100.000—110.000 plante la ha. Răritul a și fost terminat pe mai bine de 250, din cele 400 ha cîte au fost însămînțate cu sfeclă de zahăr.

În vederea asigurării unei densități normale de plante la ha, colectiviștii fac o dată cu răritul și completarea golurilor. Această lucrare o fac prin transplantarea cu grijă a unor plante viguroase. Completarea golurilor prin transplantare este mai bună în condițiile acestei primăveri ploioase, decît prin însămînțare cu sămînță muiată. Răritul, dar mai cu seamă completarea golurilor, sînt îndeaproape îndrumate și supravegheate de tehnicianul agronom Constantin Florian.

Folosind fiecare zi bună de lucru și muncind cu hărnicie, colectiviștii din Grindu au executat pînă acum, în afară de sapa rotativă, care a fost făcută pe întreaga suprafață de către tractoriști, prașila întîi manuală și răritul și pe mai bine de 150, din cele 280 ha semănate cu floarea-soarelui. De asemenea, pentru a obține o cantitate mai mare de produse la unitatea de suprafață ei au pus în cuiburi, printre porumb, fasole pe 1.100 ha și dovleci pe 124 ha.

Cu intensitate sporită muncesc la întreținerea culturilor și colectiviștii din comuna Manasia. Ei au terminat de pildă, prima prașilă și răritul pe cele 70 ha ce le-au însămînțat cu sfeclă de zahăr și pe 175 ha cu floarea-soarelui. Cu sprijinul mecanizatorilor, în această gospodărie se lucrează cu sapa rotativă cultura de porumb pentru boabe și pentru siloz. Pînă acum au și fost lucrate 320, din cele 860 ha cultivate cu această plantă.

Și la gospodăriile agricole colective din comunele Moara Săracă, Alexeni și altele, se lucrează din plin la întreținerea culturilor.

Muncind cu însuflețire, membrii gospodăriilor agricole colective din raionul Urziceni au reușit să termine pînă la 10 mai a.c. prașila întîi pe cele 3.566 ha cultivate cu sfeclă de zahăr și să execute prașila a II-a și răritul pe 1.768 ha. Totodată ei au făcut prașila întîi pe 5.720 ha, adică pe întreaga suprafață semănată cu floarea-soarelui. De cîteva zile în acest raion s-a început și prima prașilă la porumb.

V. CAZACU

Pe întreaga suprafață semănată cu porumb cultivăm intercalat fasole sau dovleci

În primăvara anului trecut, membrii gospodăriei noastre colective, la îndemnul organizației de partid, au însămînțat pentru prima dată fasole intercalată prin cultura porumbului, pe o suprafață de 320 ha. Toamna, la cules, noi am recoltat cîte 400 kg fasole la ha, fără ca producția de porumb să sufere. Faptul că noi am realizat o producție medie de 4.900 kg porumb boabe la ha este edificator în această privință.

Iată cum am procedat. De îndată ce porumbul a răsărit și temperatura în sol a ajuns favorabilă culturii de fasole, colectiviștii, organizați pe echipe, au ieșit la semănatul fasolei, ficare pe lotul repartizat. Semănatul s-a făcut cu sapa la cuib, tot pe al doilea rînd. Adîncimea de semănat a fost de 6—8 cm, iar distanța între cuiburi de 1,5 m. La fiecare cuib au fost puse cîte 4—6 boabe, folosindu-se astfel circa 12 kg de fasole la ha.

La răsărire, o dată cu prașila întîi la porumb, am lăsat cîte 4 plante de fasole la cuib. Prășitul s-a executat de 3 ori mecanic și tot de atîtea ori manual.

Obținînd o asemenea recoltă de fasole la ha, am livrat statului 20.000 kg de fasole. Astfel, am încasat aproape 40.000 lei numai din valorificarea acestui produs. Totodată noi am putut repartiza colectiviștilor și cîte 350 grame de fasole la ziua-muncă.

Încurajați de frumoasele rezultate dobîndite în anul trecut, noi am prevăzut în planul de producție pe anul în curs să cultivăm fasole intercalată prin porumb pe 420 ha, iar dovleci pe 160 ha. În felul acesta întreaga suprafață cultivată cu porumb va fi intercalată cu fasole și dovleci. Pînă acum noi am și pus la cuib, cu sapa, fasole pe mai bine de 350 ha; în 2—3 zile vom însămînța și dovlecii. Semănatul dovlecilor îl vom putea face în cuiburi, la adîncimea de 3—4 cm și la distanța de 5—6 m. La fiecare cuib vom pune cîte 4—5 semințe.

Ca și în anul trecut, vom executa lucrările de întreținere la porumb și respectiv la culturile intercalate la timp, de bună calitate și de cîte ori va fi nevoie.

MARIN D. IONIȚĂ
președintele G.A.C. „Mihail Eminescu" din satul Grindași, regiunea București.

Fasole și dovleci pe suprafețe mari

Membrii celor două gospodării agricole colective din comuna Cervenia, raionul Zimnicea, sînt convinși că terenul trebuie bine folosit, în mod eficient, pentru a se obține cît mai multe produse de pe aceeași suprafață. În acest sens, încă de anul trecut ei au început să cultive, cu bune rezultate, fasole și dovleci prin porumb și au obținut în plus însemnate cantități de produse.

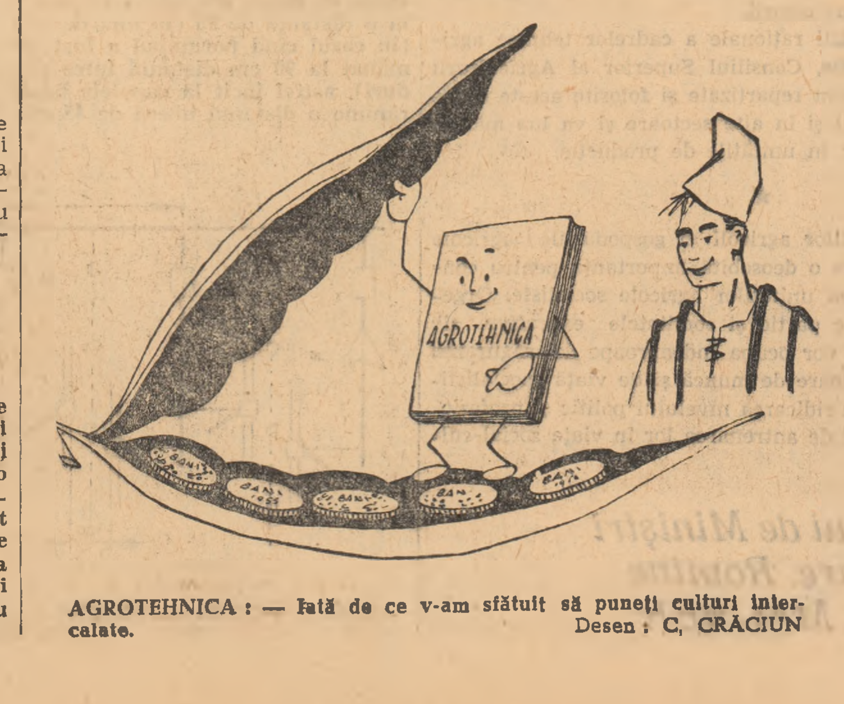
Sub îndrumarea organizațiilor de partid, colectiviștii s-au decis să mărească în acest an suprafețele cu culturi intercalate. Astfel, la gospodăria agricolă colectivă „V. I. Lenin", unde este președinte Andrei Voivozeanu, s-au semănat intercalat în porumb 415 ha fasole și 70 ha dovleci, iar la gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu", unde președinte este Gh. Budurea, s-au semănat 274 ha cu fasole și 60 ha cu dovleci, intercalate în porumb. La ultima gospodărie s-au mai semănat în ricin, 100 ha cu fasole, cultură intercalată.

Fiind semănată o dată cu porumbul, fasolea este deja mare și a fost prășită; semănatul dovlecilor a fost terminat zilele acestea.

Paralel cu aceasta, harnicii colectiviști de la cele două gospodării lucrează de zor la întreținerea culturilor, în grădina de legume și în sectorul zootehnic, pentru a îndeplini sarcinile ce revin din raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej prezentat le sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Fruntașe se situează pînă în prezent brigăzile conduse de Ion Danciu și Dumitru Gh. Vișorean.

IOSIF POPA
Instructor teritorial al P.M.R.

Culturile intercalate constituie o importantă sursă de sporire a producției pe unitatea de suprafață, aducînd importante cîștiguri bănești unităților agricole socialiste.

AGROTEHNICA : — Iată de ce v-am sfătuit să puneți culturi intercalate.
Desen : C. CRĂCIUN

FAPTE PLINE DE ÎNȚELES

De vre-o doi ani încoace, a devenit ceva obișnuit pentru colectiviștii din Chiselet, raionul Oltenița, să-i vadă pe Dumitru Radu și Ion Rachieru deseori împreună. Pe cîmp, la fermele de animale, la sediul uneia sau alteia dintre gospodării. Lucru firesc. Gospodăriile colective pe care cei doi tovarăși le conduc, ca președinți, se află în aceeași comună, sînt vecine. Împreună i-am găsit și eu acum mai bine de o lună în urmă, cînd am poposit pentru cîteva ore la Chiselet. Erau la camera-incubator a colectivei „Donca Simo", unde tocmai se puneau ouă la incubat.

— Anul acesta, mi-a spus tov. Dumitru Radu, amîndouă gospodăriile colective din comună trebuie să crească un mare număr de păsări. Noi, bunăoară, cei de la „Donca Simo", vom crește 18.000. Pentru a ne asigura puii, ne-am construit, cu posibilități locale, acest incubator tip-cameră, după un model pe care l-am văzut la colectiva din Ceacu. Cei de la gospodăria vecină, „Dunărea" și-au propus să facă și ei un astfel de incubator. Tov. Rachieru tocmai de aceea a venit, să se intereseze în amănunt cum se poate amenaja și cum funcționează.

— Întotdeauna ai cîte ceva de învățat de la cei mai în vîrstă decît tine, l-a completat Ion Rachieru pe președintele de la „Donca Simo". Gospodăria noastră e înființată de numai doi ani; ceastălaltă, de doisprezece. La rîndul lor și cei de aici au învățat de la alte gospodării. Experiența e ca banul, trebuie să circule într-una.

De la cei doi președinți aflu că relațiile de într-ajutorare între gospodăriile colective din Chiselet sînt vechi. Încă de la înființarea gospodăriei lor, colectiviștii de la „Dunărea" au simțit ajutorul frățesc al celor de la gospodăria mai veche din comună. Aceștia i-au ajutat să învețe cum să-și organizeze munca în brigăzi și echipe, cum să țină evidența zilelor-muncă, cum să construiască ieftin și durabil. Nu o dată, bunăoară, Gheorghe Paraschiv, șeful brigăzii de constructori de la „Dunărea", a venit la colectiva „Donca Simo" pentru a vedea cum construiesc cei de aici. De asemenea, nu o dată brigadierul constructor de la „Donca Simo" s-a dus la cealaltă gospodărie să-i ajute pe membrii brigăzii de construcții de-acolo. Să nu mai vorbim de relațiile strînse care există între brigadierii zootehniști și îngrijitorii de animale ai celor două gospodării.

Sprijină-ți vecinul, transmite-i experiența ta!

Faptul că gospodăria „Dunărea" aplică în prezent retribuția în sectorul zootehnic în funcție de producție, de pildă, se datorește în bună măsură îndemnului pe care l-a primit din partea colectiviștilor de la „Donca Simo", îndemn de a părăsi sistemul de retribuire cu zile fixe, care nu-i cointeresa îndeajuns pe îngrijitori, și de a trece la prețuirea muncii după rezultatele ei. Mai mult chiar, deoarece gospodăria colectivă tînără nu are basculă, cei de la „Donca Simo" i-au pus la dispoziție bascula lor pentru a putea face cîntărirea animalelor și a înregistra corect sporul în greutate. De altfel, în nenumărate rînduri într-ajutorarea celor două gospodării a îmbrăcat forme din acestea, materiale. Nu mai departe decît la începutul lunii aprilie, bunăoară, colectiva cea veche a împrumutat pe cealaltă cu 6.000 de bucăți de cărămidă pentru ca aceasta să-și poată termina o maternitate de scroafe. De asemenea, tot în primăvara acestui an, colectiviștii de la „Dunărea" au primit de la vecinii lor 300 de kg de sămînță de iarbă de Sudan, dîndu-le în schimb arpagic.

Exemple asemănătoare pot fi date multe. Ele dovedesc cu prisosință că sprijinul reciproc, transmiterea și însușirea experienței înaintate, stau în permanență în atenția membrilor celor două gospodării.

V. POMPILIU

Să luăm măsuri din timp pentru combaterea făinarei viței de vie

Făinarea viței de vie (oidium) este una din bolile cele mai periculoase ale podgoriilor noastre. În ultimul timp această boală s-a extins în toate viile din țară, manifestîndu-se cu o mare intensitate, mai ales în regiunile viticole Dealul Mare, Ostrov, Murfatlar, Tîrnave ș. a.

Boala apare la sfîrșitul lunii mai, începutul lunii iunie, întîi pe frunze și vîrfurile lăstarilor, iar mai tîrziu se extinde pe struguri și la toate celelalte organe verzi ale viței de vie. Pe organele atacate apare o pîslă alb-cenușie, iar pe acestea o pulbere fină care reprezintă miceliul și conidiile ciupercii, cu ajutorul căreia boala se răspîndește de la o plantă la alta.

Cea mai periculoasă formă de atac este pe boabe, întrucît în acest caz boala distruge direct recolta, provocînd pagube importante. Ca urmare a atacului, pielița bobului își pierde elasticitatea și puterea de creștere, crapă sub presiunea pulpei, care continuă să crească și ca urmare mustul bobului se scurge.

Organizarea pe baze științifice a luptei pentru prevenirea și combaterea atacurilor de făinare are o importanță primordială, întrucît în momentul de față tratamentele în unele podgorii se aplică încă la întîmplare sau nu se aplică deloc, ceea ce duce la diminuarea producției de struguri. O problemă importantă pentru economia națională o constituie și faptul că această boală depreciază calitatea strugurilor, atît a celor pentru vin, cît mai ales a celor de masă.

Din experiența stațiunii experimentale viticole Pietroasele, cît și a altor stațiuni viticole din țară, rezultă că în principalele podgorii ale țării nu trebuie să se aștepte apariția atacului de făinare. Este complet greșită practica de a aștepta apariția bolii pentru a începe aplicarea tratamentelor, deoarece, în acest moment ciuperca și-a format o rezervă importantă de conidii pe frunze și lăstari și deci e mai greu să fie distrusă. Cele mai bune rezultate dau tratamentele preventive care trebuie să stea la baza măsurilor de combatere.

Recomandăm ca măsurile de combatere să se aplice în mod diferențiat pe podgorii, după cum urmează:

În podgoriile Dealul Mare (de la Valea Călugărească la Buzău), Ostrov și Murfatlar, regiunea Dobrogea, Tîrnave și altele unde atacul apare în fiecare an cu intensitate mare, se va aplica primul tratament în timpul vegetației la înfrunzire (desfacerea în masă a mugurilor). Acest tratament se va face de preferință cu sulf praf 10—15 kg la ha sau sulf muiabil în concentrație de 0,4 la sută sau alte concentrații în funcție de produs (500—600 litri la ha). În cursul lunii mai în cea de a II-a decadă se va aplica al doilea tratament cu același produs (15—20 kg sulf praf sau 600—800 litri soluție la ha). Urmează apoi tratamentul de siguranță care se aplică astfel: cu sulf praf în timpul înfloritului (20—25 kg la ha) cînd prăfuirea favorizează și polenizarea, sau cu sulf muiabil în zeamă bordeleză înainte și după înflorit o dată cu stropirile de siguranță împotriva manei (1000—1500 litri la ha).

Tratamentele următoare se vor aplica în funcție de dezvoltarea bolii la intervale de 10—20 zile sau chiar mai mult. De reținut că această ciupercă atacă strugurii chiar și în timpul coacerii. Totuși tratamentele trebuie oprite la un interval de cel puțin 20 zile înainte de cules, deoarece sulful rămas pe struguri dă în timpul fermentării hidrogen sulfurat care depreciază calitatea vinului.

În podgoriile unde atacul a apărut tîrziu în anii trecuți (după înfloritul viței de vie) și boala nu se manifestă în fiecare an, se va da o atenție deosebită semnalării primului atac. Dar indiferent de apariția bolii, se va aplica obligatoriu tratamentul de siguranță cu sulf praf în timpul înfloritului, sau cu sulf muiabil în zeama bordeleză înainte și după înflorit. Tratamentele următoare se vor aplica în funcție de răspîndirea și dezvoltarea ciupercii la intervale de 15—30 zile, după caz.

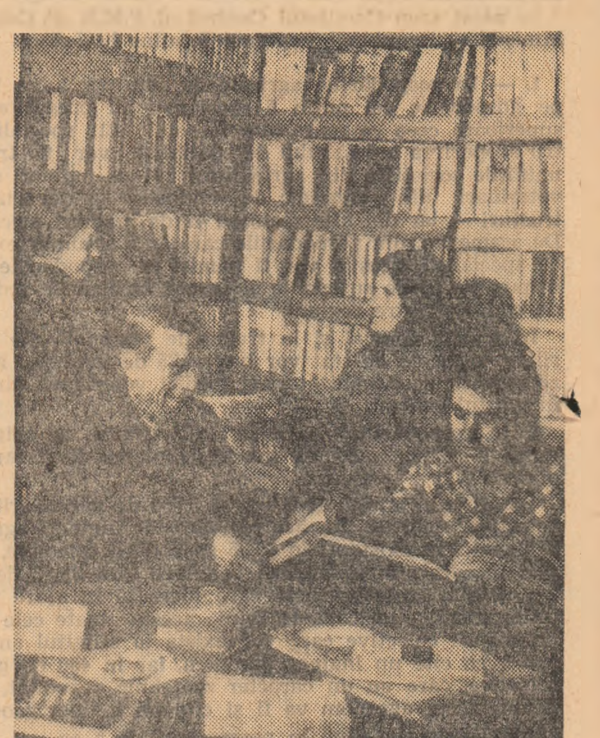
În regiunile unde substanțele de combatere se găsesc în cantități puține, tratamentele pot fi aplicate și cu zeamă sulfocalcică în concentrație de 2 la sută (1.000—1.500 litri la ha). În acest caz primul tratament se va face de preferință cu sulf praf, zeama sulfocalcică urmînd a fi aplicată la celelalte tratamente. Atragem atenția că zeama sulfocalcică nu se poate amesteca cu zeama bordeleză. De asemenea, tratamentele cu zeamă sulfocalcică se vor aplica înainte și după înflorit și nu în timpul înfloritului. În cazul cînd tratamentele contra manei și contra oidiumului coincid, se va aplica separat întîi tratamentul contra manei și apoi contra oidiumului.

Zeama sulfocalcică are o eficacitate mai redusă decît sulful praf sau sulful muiabil. De aceea, tratamentele cu aceasta se vor face numai în lipsa primelor două substanțe.

Atît prăfuitul cît și stropitul trebuie aplicate pe toate părțile verzi ale viței de vie și nu numai pe struguri, căci numai în acest fel reușim să distrugem boala.

Ing. AUREL TOMA
cercetător științific la stațiunea experimentală viticolă Pietroasele

Biblioteca comunală din comuna Bîrza, raionul Segarcea, regiunea Oltenia, are un fond de 8.902 cărți și peste 750 de cititori. Așa cum se vede și în fotografie, cărțile sînt solicitate de numeroși cititori tineri și vîrstnici.

Oameni care învață legumicultura

Centrul școlar agricol din Vidra, regiunea București, o clădire nouă, atrăgătoare, plăcută. Prin ferestrele deschise se aude glasul unui profesor care explică o lecție de legumicultură.

— Acum, în școală, avem trei clase de brigadieri legumicoli, mă informează directorul școlii, tovarășul ing. Popescu. Una a început cursurile în luna martie. Celelalte două clase termină în această săptămînă. La 14 mai vor intra în examen.

În vederea apropiatelor examene, în aceste zile majoritatea lecțiilor are un caracter recapitulativ. La una din clase, am asistat la o oră de „Protecția plantelor". „Elevii" din bănci, cu toții vreo 30, sînt brigadieri legumicoli din gospodăriile colective din raioanele Giurgiu și Oltenița. Cînd a intrat profesorul — inginera Maria Popescu — s-au ridicat în semn de respect. Responsabilul de clasă a dat prezența și lecția a început într-o atmosferă plăcută, de atenție și preocupare.

— Astăzi vom recapitula produsele chimice folosite în protecția plantelor, anunță subiectul lecției inginera Maria Popescu. Cine vrea să ne spună în cîte grupe se clasifică aceste produse?

Slavu Dumitru, un colectivist în vîrstă de 43 de ani, cu mulți ghiocei în păr, se ridică din bancă și arată pe rînd cinci grupe principale: bactericidele, fungicidele, insecticidele, rodenticidele și ierbicidele.

Rînd pe rînd „elevii" răspund și la alte întrebări.

Rusu Ion descrie sublimatul corosiv și acidul sulfuric, concentrațiile și folosința lor. Neațu Nicolae arată în cîte grupe se clasifică fungicidele și descrie cu exactitate proprietățile acestora, Cîrlan Petre răspunde la întrebarea despre felul insecticidelor și modul de folosință.

Alți colectiviști descriu proprietățile rodenticidelor și ierbicidelor, subliniază necesitatea măsurilor de siguranță cînd se lucrează cu unele substanțe vătămătoare, explozive, arată necesitatea cunoașterii precise a dozelor și folosirii fiecărei substanțe în parte. Răspunsurile sînt precise, sigure, dovedind cunoștințe bogate și bine sistematizate.

Pe nesimțite ora se apropie de sfîrșit. Pe tablă Rusu Ion scrie schema recapitulativă a problemei. Alte cîteva întrebări puse de profesoară se referă la descrierea uneltelor, aparatelor și instalațiilor folosite pentru tratarea semințelor.

Cele opt luni de cursuri au fost cu adevărat fructuoase. Colectiviștii au căpătat de acum cunoștințe solide, multilaterale, atît teoretice cît și practice, căci conducerea școlii i-a dus pe elevi la diverse gospodării colective și de stat cu dezvoltat profil legumicol, pentru a învăța pe concret cum se muncește în acest sector.

— Înainte de a veni la școală nu aveam cunoștințe de legumicultură fiindcă lucrasem numai la cultura mare, spune Cîrlan Petre din comuna Gostinu. În școală am primit însă cunoștințe temeinice de legumicultură, agricultură, protecția plantelor și organizare. Ne-au folosit mult lecțiile practice făcute la gospodăriile colective din Vidra, Adunații-Copăceni, 30 Decembrie, Dobroești și altele.

— Și eu am fost în aceeași situație, intervine Neațu Nicolae din comuna Oinacu. Adunarea generală mă numise brigadier legumicol cu cîteva luni înainte de a veni la școală, dar habar n-aveam de grădină. M-am bucurat mult cînd am auzit că voi veni la școală. Acum știu tot ce este esențial începînd cu pregătirea gunoiului pentru paturile calde, obținerea răsadului și pînă la recoltarea produselor legumicole.

— La noi, în comuna 30 Decembrie grădinăria e o îndeletnicire veche, își deapănă impresiile Slavu Dumitru. La început, cînd auzeam pe tovarășul profesor de legumicultură vorbind despre unele metode noi, mă ridicam și-i arătam că noi muncim altfel. Într-un fel, credeam că noi știm îndeajuns în această meserie. Treptat, treptat, mi-am dat seama că nu cunoșteam nimic despre folosirea îngrășămintelor chimice, de aceea nici nu le foloseam, că nu știam cum să facem protecția plantelor, hibridarea, polenizarea artificială, folosirea stimulanților, ca și multe alte metode noi. Ce mai, școala aceasta mi-a fost ca o a doua viață.

— De la noi, de la colectiva din Adunații-Copăceni, adăugă Rusu M. Ioan, sîntem într-o clasă patru brigadieri. De aceea ne și întrecem la învățătură. Am învățat multe de la profesorii noștri și le mulțumim.

★

Acum opt luni mulți dintre brigadierii veniți aici, la școală, nu știau nimic din secretele acestei îndeletniciri. Azi, ei pregătesc examenele de pe manualele școlilor de maiștri și chiar de pe cărțile de nivel superior.

LUCIAN CURSARU

Vă prezentăm

UNITĂȚI AGRICOLE SOCIALISTE DECORATE CU ORDINUL MUNCII CLASA I

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ „PALAZU-MARE"

„Gospodăria colectivă din Palazu-Mare, regiunea Dobrogea, și-a sporit continuu proprietatea obștească, ajungînd la sfîrșitul anului 1961 la un fond de bază de 4.906.600 lei, revenind 337.000 lei la o sută hectare teren agricol, față de 272.000 lei în 1960 și 219.000 lei în 1959. Gospodăria avea, la 1 ianuarie 1962, un număr de 536 de taurine, din care 206 vaci. Veniturile gospodăriei la o sută hectare teren agricol au crescut sistematic de la 181.700 lei în 1959, la 238.300 lei în 1960 și 304.400 lei în 1961".

(Din Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii, prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale).

Realizările de pînă acum — treaptă spre noi succese

ANTON TINCU
președintele gospodăriei

Gospodăria noastră colectivă face parte din unitățile care la recenta sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale au fost decorate cu Ordinul Muncii clasa I.

Vestea acordării acestei distincții a umplut de bucurie inimile tuturor colectiviștilor din Palazu-Mare. Același sentiment puternic de bucurie și mîndrie, totodată, l-am simțit și atunci cînd, în raportul prezentat la sesiune, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a citat gospodăria noastră ca una dintre colectivele care au dat atenție sporirii avutului obștesc și, pe această cale, măririi veniturilor bănești.

Cum am reușit noi să obținem rezultatele despre care tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a amintit în raportul prezentat la sesiune?

Gospodăria noastră ființează din 1950. În primii ani însă noi nu am acordat suficientă atenție dezvoltării avuției obștești.

Pe atunci veniturile bănești realizate erau mici. Dacă răsfoim dările de seamă din primii ani, vom vedea că venitul bănesc la suta de hectare era sub 100.000 de lei. Îndrumați de organele de partid și de stat, am început însă să ne preocupăm temeinic de dezvoltarea complexă, multilaterală a gospodăriei, bineînțeles fără să neglijăm cultura cerealelor.

Gospodăria fiind situată în apropierea orașului Constanța, ne-am orientat către dezvoltarea cu precădere a acelor ramuri care să poată asigura cît mai multe produse agroalimentare pentru aprovizionarea orașului și a stațiunilor de pe litoral. Accentul principal l-am pus pe crearea unor puternice sectoare zootehnic și legumicol. Pentru dezvoltarea acestora am primit de la stat însemnate sume de bani, sub formă de credite.

Mărind an de an numărul animalelor de producție și productivitatea acestora, extinzînd suprafețele cultivate cu legume și sporind producțiile la ha, am reușit să obținem din sectoarele amintite venituri bănești de milioane de lei. În anul trecut, bunăoară, creșterea animalelor ne-a adus un venit de 1.882.500 de lei, adică 42 la sută din venitul bănesc total al gospodăriei, iar legumicultura 1.769.200 de lei, ceea ce înseamnă 40 la sută din venitul anual.

Obținerea de venituri bănești mari ne-a dat posibilitate ca de la an la an să investim sume tot mai mari de bani pentru dezvoltarea avutului obștesc, ajungînd ca la sfîrșitul anului 1961 fondul de bază să se cifreze la 4.906.600 de lei. De remarcat că dintre componentele fondului de bază ponderea cea mai mare o au valoarea animalelor de prăsilă și acumulările în construcții. Astfel, gospodăria posedă în prezent 618 taurine, din care 257 de vaci de lapte, 1.250 de ovine, 256 de porcine și aproape 8.000 de păsări, iar numărul construcțiilor destinate producției se ridică la peste 20.

Dezvoltarea unor ramuri de producție intensive ca zootehnia și legumicultura a dus nu numai la creșterea veniturilor bănești și a avutului obștesc dar și, lucru deosebit de important, la schimbarea caracterului sezonier al muncii colectiviștilor. În prezent, o mare parte a membrilor gospodăriei muncește în aceste sectoare unde au de lucru în mai tot cursul anului. Faptul acesta face ca în permanență numărul mediu de zile-muncă realizat de colectiviști să crească. Așa, de pildă, de la 136 zile-muncă cît a fost media pe colectivist apt de muncă în 1957, în 1961 s-a ajuns la o medie de 270 zile-muncă.

De bună seamă că rezultatele obținute pînă acum de gospodăria noastră nu au venit de la sine. Ele sînt rodul muncii pline de entuziasm a tuturor colectiviștilor, al unei bune organizări. Precizăm, și lucrul acesta trebuie să fie bine înțeles de gospodăriile colective care se află la început de drum, că fără o organizare temeinică a muncii în brigăzi și echipe, fără o bună disciplină în muncă, fără o grijă deosebită față de avutul obștesc, o gospodărie colectivă nu poate merge înainte. Un rol important îl are îndeosebi permanentizarea brigăzilor și echipelor. Noi am căutat în tot timpul să evităm fluctuația cadrelor dintr-un sector într-altul.

Pe de altă parte, i-am îndrumat pe membrii gospodăriei să-și ridice continuu calificarea profesională. Faptul acesta se oglindește din plin în producțiile tot mai mari pe care gospodăria le obține de la un an la altul. Este suficient să arătăm, bunăoară, că în 1961 recolta de grîu a fost de 1.825 kg în medie la ha, cu 1.000 de kg mai mare ca în primul an de activitate, cea de porumb de peste 3.900 de kg (triplă față de primul an de activitate), iar producția de lapte pe cap de vacă furajată, de peste 3.500 de litri.

Producții mari am obținut de asemenea și în celelalte sectoare de activitate.

Fără îndoială că rezultatele obținute de gospodăria noastră pînă acum sînt mulțumitoare. Ele nu oglindesc însă nici pe departe posibilitățile pe care le avem. Tocmai de aceea sîntem hotărîți să nu ne oprim aci. Realizările obținute sînt doar o treaptă către altele și mai mari, și mai bogate. Decorarea gospodăriei constituie un puternic imbold în muncă pentru dezvoltarea succeselor de pînă acum. Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale și celelalte documente ale sesiunii constituie prețioase ghiduri în activitatea noastră de viitor. Vom lupta pentru producții și mai ridicate, pentru o dezvoltare tot mai mare a principalelor ramuri de producție. Planul de perspectivă al gospodăriei prevede, printre altele, că pînă în 1965 să ajungem la un număr de 970 de taurine, din care 524 de vaci, 1.600 de porcine, din care 100 de scroafe, 1.300 de oi cu lînă fină și semifină și 15.000 de păsări; producția de grîu și porumb va crește pînă la aceeași dată la cel puțin 2.500 și respectiv 5.000 kg în medie la ha, iar cea de lapte pe cap de vacă furajată la cel puțin 4.000 de litri; veniturile bănești la suta de hectare vor ajunge la 400.000 de lei, iar fondul de bază, raportat la aceeași unitate de suprafață, la circa 450.000 de lei.

Sînt prevederi care, sub conducerea organizației de partid, le vom traduce negreșit în fapt.

Întors de la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, tov. Anton Tincu, președintele gospodăriei, istorisește unui grup de colectiviști despre importantele probleme care au fost dezbătute la marele sfat al țării.

Cuvîntul cîtorva fruntași:

FLOREA NICOLA, îngrijitor-mulgător:

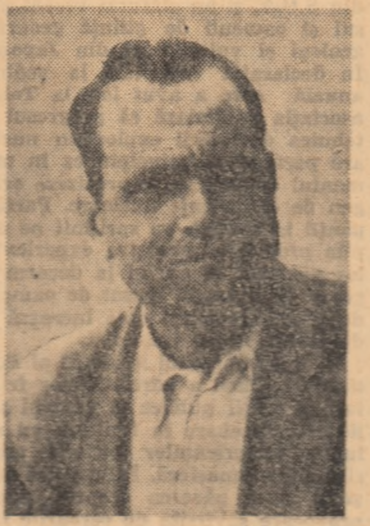
Muncesc la ferma de vaci a gospodăriei de 3 ani. Luînd cu regularitate parte la cursurile zootehnice și citind broșuri de specialitate mi-am însușit multe cunoștințe despre creșterea animalelor. De asemenea, în cei trei ani de cînd lucrez la ferma de vaci am izbutit să cunosc bine animalele pe care le îngrijesc.

Furajînd animalele rațional, după rațiile prescrise de inginerul zootehnist, respectînd întocmai programul de grajd și dînd toată atenția îngrijirii corporale a vacilor, am reușit ca în ultimii doi ani să măresc producția de lapte pe cap de vacă furajată cu 400 de litri. În 1961, de la cele 10 vaci pe care le am în lot am obținut cîte 3.600 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Iată cum muncesc eu:

La ora 4,30 dimineața sînt la grajd. Pînă la 5 pregătesc mulsul: spăl găleata, spăl ugerul vacilor și fac masajul. Urmează apoi mulsul, avînd grijă să storc și ultimele picături de lapte, care, după cum se știe, conțin un procent mai mare de grăsime. După mulsoare, administrez rațiile de furaje prescrise și mă ocup de curățenia corporală a animalelor. Subliniez că furajele concentrate le dau în funcție de producția fiecărui animal. De asemenea, vacilor care sînt în ultima lună de gestație le dau o hrană mai consistentă. O atenție deosebită acord respectării repausului mamar. Vacile le mulg de trei ori pe zi, la aceleași ore. Zilnic, în timpul stabulației, 2—3 ore scot animalele la plimbare în padoc.

Lucrînd în permanență și cu hărnicie, în anul trecut am realizat 586 de zile-muncă, iar pentru depășirea producției planificate am primit numai ca plată suplimentară peste 2.500 de lei. În total, venitul în produse și bani obținut de mine anul trecut s-a ridicat la peste 16.000 de lei.

Anul acesta mă voi strădui să obțin 3.800 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, așa cum m-am angajat în ședința organizației de partid și adunarea generală a colectiviștilor ținute cu ocazia decorării gospodăriei.

NICOLAE FAUR, brigadier legumicol:

An de an în cadrul gospodăriei noastre legumicultura a luat o dezvoltare tot mai mare.

Extinderea suprafeței de grădină și ridicarea producției ne-au dat posibilitatea ca în anul trecut să valorificăm circa 2.000 tone de produse legumicole. Venitul bănesc adus de acest sector s-a ridicat la peste 1.750.000 de lei.

Anul acesta dăm legumiculturii o atenție și mai mare. Așa după cum prevede planul de producție, în 1962 acest sector va trebui să aducă un venit bănesc de aproape 2.200.000 de lei. Mărirea venitului bănesc se va face nu prin extinderea suprafeței, ci prin obținerea de producții mai mari și mai timpurii. Pentru realizarea acestui lucru, am luat din vreme măsurile necesare. Ne-am asigurat 6.500 m.p. de răsadnițe și 200.000 de ghivece nutritive, am semănat și repicat la vreme culturile de roșii, ardei, vinete etc. și am obținut un răsad bun, viguros, pe care în prezent îl plantăm în cîmp. Terenul a fost bine pregătit, fertilizat cu cîte 40 tone de gunoi la ha, iar acum, la plantare, se mai dă cîte un kg de mraniță la cuib, urmînd ca o dată cu irigarea să administrăm și îngrășăminte chimice, cîte 400 kg la ha.

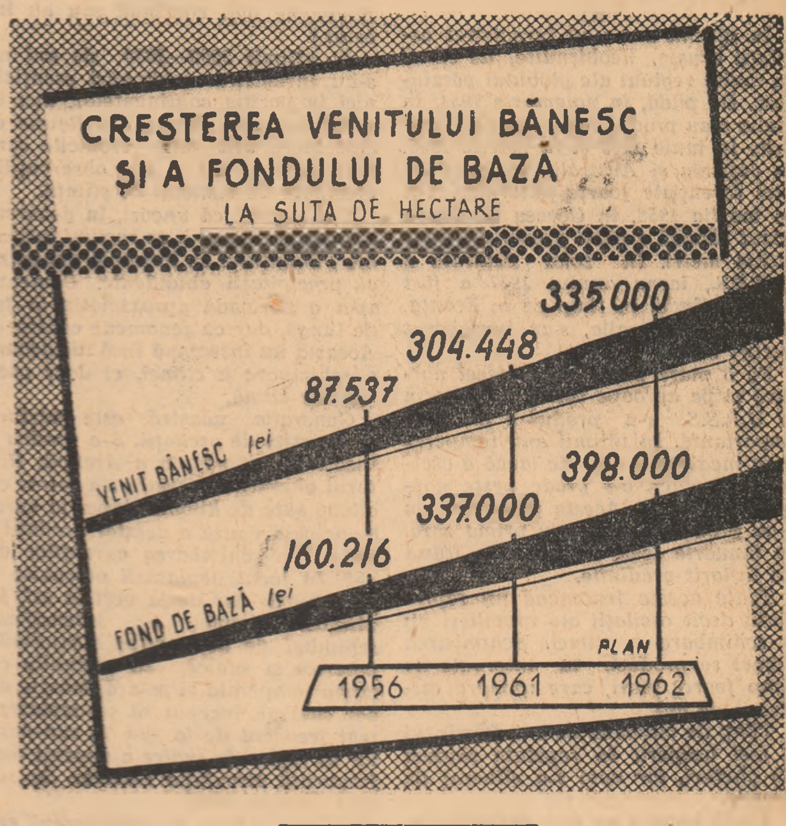
Decorarea gospodăriei cu Ordinul Muncii cl. I. ne dă un imbold și mai mare în muncă. Cu acest prilej, brigada pe care o conduc s-a angajat să obțină anul acesta de pe un hectar 100.000 kg de roșii, de pe 4 ha cîte 30.000 kg de ardei și de pe 8 ha cîte 20.000 kg de cartofi timpurii. Producții mari vom obține și de pe restul suprafețelor pe care le lucrăm.

IACOB LIPA, șef de echipă:

În anul trecut echipa pe care o conduc a obținut de pe întreaga suprafață cultivată cu porumb, de 75 ha, cîte 4.400 kg boabe la hectar, cu aproape 500 de kg mai mult decît media pe gospodărie. Experiența dobîndită ne va fi de un real folos anul acesta, cînd de pe mai bine de jumătate din suprafața cultivată cu această plantă, gospodăria va trebui să realizeze, așa după cum prevede planul, cîte cel puțin 5.000 kg de boabe la ha în cultură neirigată. Pentru realizarea acestui obiectiv, am avut și avem grijă ca toate lucrările să fie făcute la timp și bine. În toamnă, a fost arată adînc, la peste 30 de cm., întreaga suprafață destinată porumbului și fertilizată cu cîte 200 kg îngrășăminte minerale la ha. În primăvară pe „lotul 5000" s-au mai dat, o dată cu lucrările de întreținere, cîte 150 kg azotat de amoniu la ha. Semănatul s-a efectuat la timp optim, pe ziua de 23 aprilie lucrarea fiind încheiată. Sămînța folosită a fost toată de porumb dublu-hibrid. În prezent am trecut la efectuarea primei prașile. În total, vom aplica anul acesta 4 prașile mecanice printre rînduri și 3 manuale pe rînd. O mare atenție vom acorda asigurării unei bune densități, astfel încît să avem cel puțin 35.000 de plante recoltabile la ha.

După felul în care au fost efectuate lucrările pînă acum, sîntem siguri că vom obține 5.000 de kg boabe la ha nu de pe 180 de ha, ci de pe aproape întreaga suprafață cultivată cu porumb. Decorarea gospodăriei ne însuflețește să luptăm pentru acest țel.

Animale multe — dar și productive

Lucrez ca inginer zootehnic la gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic", de doi ani. Gospodăria are un sector zootehnic puternic dezvoltat, unde am posibilitatea ca specialist, să-mi pun în practică cunoștințele pe care le posed și să dobîndesc altele noi. Colectiviștii mă înconjoară cu dragoste, îmi creează condiții tot mai bune de muncă și viață. Simt o adîncă mulțumire cînd mă gîndesc că la rezultatele obținute de gospodărie în ultimii ani — rezultate pe care tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej le-a scos în evidență în raportul prezentat la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale și pentru care gospodăria a fost decorată cu Ordinul Muncii cl. I — am contribuit și eu. De asemenea mă bucur din plin cînd văd că munca noastră, a inginerilor, este prețuită așa cum se cuvine. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R., apărută zilele trecute în presă, este încă o dovadă în plus a acestei prețuiri.

Spuneam la început că gospodăria colectivă în care lucrez are un sector zootehnic puternic dezvoltat. Desigur că asta nu spune totul. Poți să ai animale multe, dar dacă nu sînt și productive, degeaba. Înțelegînd acest adevăr, colectiviștii, din Palazu-Mare au luptat și luptă pentru ca paralel cu sporirea numerică a animalelor să ridice și productivitatea acestora. Cum? Printr-o bună îngrijire și hrănire și mai ales printr-un riguros proces de selecție.

Se știe că pentru a realiza o mare productivitate la animale, acestea trebuie să fie, încă de la naștere, bine îngrijite, furajate și adăpostite. De aceea, în gospodăria noastră se dă o mare atenție creșterii dirijate a tineretului, astfel încît din el să se obțină animale sănătoase și productive. Vițeilor, bunăoară, pînă la vîrsta de două luni, li se dau zilnic cîte 6 litri de lapte integral. Treptat apoi, laptele integral este înlocuit cu cel tras (smîntînit). Ei sînt hrăniți cu lapte pînă la vîrsta de 6 luni. În afară de lapte, vițeii mai primesc, începînd de la vîrsta de 18—20 de zile, fîn de lucernă și amestecuri de concentrate, sub formă de uruieli. Pe timpul verii ei sînt duși la pășunat sau li se administrează masă verde la boxe. Bineînțeles că la buna hrănire se adaugă și o îngrijire corespunzătoare.

O atenție și mai mare acordă îngrijitorii noștri vițelelor care provin de la vaci cu o producție mare de lapte. Dealtfel, în gospodăria noastră majoritatea vacilor dau o producție de peste 3.000 de litri de lapte pe an. Avem însă vaci care într-o perioadă de lactație dau producții de peste 5.000 de litri de lapte. Acestea, însămînțate artificial, cu spermă de la reproducători de mare valoare zootehnică, dau desigur produși cu un potențial productiv ridicat. Produșilor le asigurăm condițiile cele mai bune de îngrijire și hrănire. Procedînd așa, noi asigurăm din prăsilă proprie, un nucleu de vaci dintre cele mai productive.

De aceeași bună hrănire și îngrijire se bucură și celelalte specii de animale pe care le are gospodăria. Și ca să dau un exemplu, voi aminti că în primăvara aceasta printr-o pregătire temeinică a fătărilor la oi, din cei peste 1.000 de miei obținuți nu a murit nici unul. Tot astfel la puii de găină, procentul de mortalitate este de sub 1 la sută.

Pentru a hrăni animalele așa cum se cuvine, cu rații echilibrate de furaje, fără îndoială că trebuie să dispui de o bază furajeră corespunzătoare. Noi am căutat an de an să îmbogățim sortimentul de nutrețuri, astfel încît vitele să primească în hrană toate substanțele de care au nevoie. Un mare accent punem îndeosebi pe porumbul pentru siloz (în toamna trecută am însilozat 3.500 tone), pe mazărea furajeră, lucernă etc. În anul 1961, plantele pentru nutreț au ocupat o suprafață de 334 hectare, adică 25 la sută din suprafața gospodăriei. Anul acesta, sporind efectivele, am mărit și suprafața cultivată cu plante furajere la 380 de hectare, din care 125 ha au fost însămînțate cu porumb pentru siloz, 80 de hectare cu borceag pentru fîn, 50 de ha cu porumb masă verde, 13 ha cu sfeclă ș.a. De asemenea, pe o bună parte din suprafața cu porumb pentru boabe vom cultiva intercalat dovleci.

Pe viitor, mă voi strădui să fiu și mai de folos gospodăriei colective, să răspund cu cinste încrederii și prețuirii pe care partidul și guvernul ne-o acordă nouă, inginerilor din gospodării.

TATIANA DMITRIEVA
inginer zootehnician

Doi dintre factorii cei mai importanți

Este de netăgăduit faptul că în obținerea de producții mari rolul hotăritor îl au oamenii. Tocmai de aceea, organizația de partid și consiliul de conducere al gospodăriei noastre au acordat și acordă în permanență o grijă deosebită alegerii și pregătirii unor cadre de nădejde în toate sectoarele de activitate.

Încă de la înființarea gospodăriei, noi ne-am îndreptat atenția către permanentizarea și calificarea oamenilor în ramurile în care lucrează. În acest scop au fost trimiși la cursuri de calificare nu numai brigadierii, ci și șefii de echipă de la culturile de cîmp, îngrijitorii de animale, mulți dintre lucrătorii din sectorul legumicol ș.a. Pînă în prezent, din cei 500 de colectiviști apți de muncă, circa 100 au fost școlarizați prin cursuri de lungă sau scurtă durată. De asemenea, în fiecare an cursurile agrozootehnice au fost temeinic organizate, în cadrul lor au fost predate lecții legate strîns de specificul gospodăriei și la ele au participat aproape toți colectiviștii.

Paralel cu pregătirea profesională, un accent deosebit am pus pe pregătirea politică a membrilor gospodăriei. Prin forme variate de agitație și propagandă, organizația de bază a gospodăriei s-a preocupat în tot timpul de educarea comunistă a colectiviștilor, le-a explicat în amănunt politica partidului nostru, i-a mobilizat și antrenat la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan. Un rol important în această privință îl au grupele de partid care există în fiecare sector de activitate. Agitatorii din aceste grupe și îndeosebi cei din sectorul zootehnic, citesc zilnic în fața colectiviștilor, după orele de program, articole din presă, broșuri de specialitate, îi îndrumează pe colectiviști să-și însușească temeinice cunoștințe politice și profesionale.

Tot astfel, în grupele de partid se țin deseori ședințe de analiză a muncii din sectorul respectiv, iar în adunări generale deschise ale organizației de bază se analizează periodic activitatea din diferite ramuri de producție. O astfel de adunare generală deschisă a avut loc, de exemplu, în luna februarie, în cadrul căreia s-a analizat munca din sectorul zootehnic. Lipsurile în ce privește aprovizionarea cu furaje care au ieșit la iveală cu acest prilej au fost înlăturate la vreme.

Roadele muncii politice de masă desfășurate se vădesc din plin atît în rezultatele obținute pe linia producției, cît și în atitudinea nouă, socialistă, pe care membrii gospodăriei o au față de muncă, față de avutul obștesc.

Un alt factor care a contribuit din plin la obținerea de producții mari în gospodăria noastră îl constituie aplicarea formelor stimulatorii de retribuire a muncii. Spre deosebire de primii ani de activitate, cînd în gospodărie retribuirea se făcea numai după cantitatea de muncă depusă, de cîțiva ani încoace noi am trecut la prețuirea muncii nu numai după cantitate, dar și după rezultatele ei. Aplicarea sistemului de retribuire a muncii și după producție, prin acordarea pe echipe și brigăzi, a unei plăți suplimentare, reprezentînd 25—30 la sută din valoarea depășirilor față de plan, a făcut ca de la un an la altul să realizăm producții tot mai mari, atît la culturile cerealiere și tehnice, cît și în sectoarele legumicol și zootehnic.

Dînd în continuare atenție sporită muncii cu oamenii, pregătirii acestora, și îmbunătățirii sistemului de retribuire a muncii, sîntem hotărîți să luptăm pentru realizarea unor indici de producție și economici tot mai ridicați.

FLOREA POPESCU
locțiitor al secretarului organizației de partid și vicepreședinte al gospodăriei

Contractările cu statul — izvorul principal al veniturilor bănești

După cum arată scriptele contabile în anul trecut gospodăria a realizat venituri bănești în valoare de 4.429.723 de lei. Cea mai mare parte din aceste venituri a provenit din valorificarea pe bază de contract a produselor agricole și îndeosebi a celor animaliere și legumicole. Dacă pînă nu de mult gospodăria vindea majoritatea produselor pe piață, de 3-4 ani încoace ponderea în modul de valorificare a surplusului de produse agro-alimentare o au contractele încheiate cu statul.

— Ne-am convins — ne spunea tov. Anton Tincu, președintele gospodăriei — că vînzarea către stat a produselor oferă mari avantaje. În primul rînd, avem garanția sigură că ceea ce producem putem să valorificăm, garanție pe care în cazul vînzării pe piața liberă n-o putem avea. Or, lucrul acesta este de foarte mare importanță dacă ținem seama că legumele și o bună parte a produselor animaliere sînt supuse alterării. În al doilea rînd, statul ne asigură pentru produsele livrate prețuri bune, ferme, și ne acordă avansuri bănești. În sfîrșit, vînzînd produsele „de acasă", economisim timpul atît de prețios în vreme de vară, al multor colectiviști care ar fi trebuit să stea zile întregi prin piețele orașului. Punînd în balanță toate aceste avantaje, am ajuns la concluzia că e mult mai bine să mergem pe linia valorificării produselor pe bază de contract. De altfel, în anul trecut peste 70 la sută din producția-marfă a gospodăriei a fost vîndută pe bază de contract.

Anul acesta cantitățile de produse contractate sînt și mai mari. Gospodăria a încheiat pînă în prezent cu întreprinderile comerciale de stat contracte pentru valorificarea a peste 25 vagoane de cereale și floarea-soarelui, 3.500 hl de lapte de vacă, 6.300 kg smîntînă, 8.750 kg brînză de oaie, 4.367 kg lînă, 60 tone de carne, 200 tone de pește, precum și 2000 tone de produse legumicole. De asemenea, vor fi vîndute circa 200.000 bucăți ouă și peste 4.000 de păsări. Pe parcurs, în funcție de producțiile pe care le vom obține, contractele vor fi desigur suplimentate.

Valorificînd mari cantități de produse, gospodăria va obține anul acesta, așa după cum prevede planul de producție, un venit bănesc de peste 4.870.000 de lei.

Printr-o livrare ritmică a produselor, colectiva își asigură venituri bănești în tot timpul anului. Aceasta îi permite să repartizeze membrilor avansuri bănești lunare. Pînă în prezent colectiviștii au primit trei avansuri a cîte 7 lei la ziua-muncă, urmînd ca zilele acestea să fie distribuit cel de-al patrulea avans.

Ca în toți anii, și în primăvara aceasta gospodăria a terminat însămînțările la vreme. Pe 23 aprilie toate culturile erau semănate. Acum ele au răsărit și se dezvoltă bine. Colectiviștii au trecut la executarea lucrărilor de întreținere. Însuflețiți de înalta distincție pe care colectiva a primit-o, ei muncesc cu hărnicie, execută lucrări de cea mai bună calitate pentru ca gospodăria să obțină producții și mai mari, să traducă în fapt sarcinile importante reieșite din lucrările recentei sesiuni a Marii Adunări Naționale. Foto 1: la prășitul cartofilor. Foto 2: cîteva colectiviste din brigada legumicolă pregătesc răsadul de roșii pentru a fi transplantat în cîmp.

S-a schimbat oare clima Pămîntului?

(Părerile unui om de știință sovietic)

Un corespondent al ziarului „Trud" a pus această întrebare prof. V. A. Bugaev, directorul Institutului central de prognoză a timpului. Iată, în rezumat, ce a răspuns omul de știință sovietic.

★

In ultimii ani s-au înregistrat oscilații bruște, neobișnuite, de climă în multe regiuni ale globului pămîntesc. De pildă, în noiembrie 1951, în Italia s-au produs inundații catastrofale. In iunie 1953 și în martie 1956, în Japonia și Australia au avut loc ploi torențiale foarte puternice. Tot în martie 1956, în Coreea de sud a căzut zăpadă a cărei grosime a atins cîțiva metri. In zona centrală a U.R.S.S., iarna anului 1957 a fost foarte blîndă, în timp ce în Franța, Austria, Portugalia, s-au înregistrat geruri mari.

Pe o mare parte a emisferei nordice și pe aproape întregul teritoriu al U.R.S.S. s-a produs o încălzire importantă. In ultimii ani, temperatura medie în lunile de iarnă a oscilat adesea cu 6-8 grade peste normele obișnuite. Aceste fenomene nu s-au produs însă pentru prima oară. In ianuarie 1493, de pildă, în Rusia au înflorit grădinile.

Toate aceste fenomene nu reprezintă decît oscilații ale vremii și nu o schimbare a climei. Schimbarea climei se produce la intervale de timp foarte mari, care numără milioane de ani.

Timp de milioane de ani, Pămîntul a fost acoperit în repetate rînduri de ghețari, iar apoi s-a eliberat de aceștia.

Spații imense au fost acoperite cu un strat de ghiață, a cărui grosime a atins pînă la un kilometru în Europa și pînă la 2 km în America. Perioadele glaciare și interglaciare au durat zeci de mii de ani și au fost legate de foarte mari schimbări ale climei.

Oamenii de știință atribuie cauze diferite acestor schimbări. De pildă, ei consideră că în decursul multor milenii, sub influența altor planete ale sistemului solar, s-a schimbat orbita și înclinația rotației Pămîntului în jurul Soarelui. Aceasta a provocat o sporire sau micșorare considerabilă a căldurii solare primite de Pămînt. Există și o altă ipoteză — în decurs de milioane de ani s-a schimbat și poziția polurilor, precum și a continentelor unele față de altele. După cum se știe, Spitzberg se află în prezent la latitudinea de 79 grade, în timp ce în epoca de piatră se afla la latitudinea de 24 grade. Așa s-a înfăptuit trecerea de la clima tropicală la cea arctică. Așa se explică și că, în prezent, dincolo de Cercul Polar, se extrage huilă — un produs al vegetației tropicale vechi — și că, în subsolul Africii, Indoneziei și Ceylonului, paleontologii găsesc fosile de animale care pot trăi numai în regiuni cu temperatură foarte scăzută.

Există probabil și alte cauze care în decursul epocilor geologice au influențat asupra climei.

Toate acestea sînt însă de domeniul trecutului. Cum stau lucrurile în prezent, în zilele noastre? Aceste fenomene mai continuă sau au încetat?

In ultimii 2000—3000 de ani nu s-au înregistrat schimbări esențiale nici în poziția continentelor, nici în a latitudinilor geografice. Reiese acest lucru atît din cronicile care s-au păstrat, cît și din observațiile efectuate de oamenii de știință.

S-a stabilit că uneori, în decursul cîtorva zeci de ani, pe regiuni întinse ale Pămîntului se întîmplă ani calzi, cu precipitații abundente. Urmează apoi o perioadă aproximativ la fel de lungă, dar cu fenomene contrarii. Aceasta nu înseamnă însă nicidecum o schimbare a climei, ci doar oscilații de climă.

Generația noastră este martora unei astfel de oscilații. S-a produs o încălzire importantă a Arcticii. Hotarul ghețurilor veșnice s-a retras cu cîteva sute de kilometri mai la nord. Principala cauză a acestor oscilații o constituie schimbarea curenților de aer. In locul deplasării obișnuite a fluxului de aer de la vest la est, în ultimul deceniu s-a intensificat schimbul de aer între latitudinile polarice și sudice. In regiunile cu climă temperată și polară, masele de aer cald au început să se deplaseze mai frecvent de la sud și sud-vest, iar în regiunile sudice a devenit mai frecventă circulația maselor de aer rece dinspre nord.

In ultimii ani, pe continentul european pătrunde aer maritim cald ce vine din Atlantic. Fapt este că în regiunile tropicale și subtropicale ale globului există aproape în permanență un brîu de presiune înaltă a aerului, în care se constată anticicloni oceanici.

In prezent, meteorologii își propun să dezlege enigma legii circulației atmosferei în emisfera sudică, să găsească legătura între ceea ce se întîmplă în emisferele nordică și sudică ale globului. Meteorologii încă nu pot da un răspuns complet de ce ciclonii se deplasează așa și nu altfel. Oamenii de știință sînt înclinați să considere că schimbările în circulația aerului sînt legate de fenomene care au loc pe suprafața Soarelui. Creșterea periodică a petelor pe suprafața Soarelui intensifică și activitatea acestuia. Se produc furtuni magnetice și alte perturbări în straturile superioare ale atmosferei, care influențează asupra curenților de aer în straturile inferioare ale acesteia.

Legătura dintre fenomenele de pe Soare și procesele meteorologice din atmosferă continuă să rămînă o enigmă. Sateliții artificiali ai Pămîntului vor ajuta să se biruie această dificultate și să se cunoască cauza oscilațiilor de climă.

In întreaga lume

Continuă protestele împotriva experiențelor nucleare efectuate de S. U. A. și Franța

„O nesocotire vădită a voinței popoarelor iubitoare de pace", „Inimaginabilă lipsă de răspundere", „Nici un fel de experiențe nucleare!", „Nu uitați Hiroșima!"...

Prin astfel de cuvinte, opinia publică mondială, oamenii de toate profesiile și credințele continuă să-și exprime cu indignare și hotărîre protestul lor față de experiențele nucleare efectuate de S.U.A. în Pacific și de explozia produsă de Franța în Sahara. În toate țările continuă să aibă loc în aceste zile cele mai diferite acțiuni prin care popoarele cer încetarea experiențelor nucleare și cheamă puterile occidentale să pășească pe calea rațiunii — calea înfăptuirii dezarmării generale și totale.

Cu deosebită vigoare s-au manifestat în ultima săptămînă acțiunile partizanilor păcii din Republica Federală Germană. La 12 mai, la chemarea „Asociației germane pentru pace" și a altor organizații, sute de adversari ai experiențelor atomice s-au adunat în două cartiere ale Bonn-ului și, încolonați, purtînd drapele și pancarte, s-au îndreptat spre Mehlem, care se află la cîțiva kilometri de Bonn. Aici, în apropiere de clădirea ambasadei americane, a avut loc un miting care s-a desfășurat sub lozincile: „Nici un fel de experiențe nucleare!", „Nu uitați Hiroșima", „Pentru dezarmare generală!".

La protestele care se aud astăzi în întreaga lume împotriva demenței nucleare a maniacilor atomici din S.U.A. și-au alăturat recent glasul și oamenii de știință geografi, geologi și vulcanologi din Japonia. În declarația adoptată la ședința anuală care a avut loc la Tokio, asociația subliniază că progresul în tehnica detectării exploziilor nucleare permite în principiu ca în momentul de față să se precizeze orice gen de experiențe nucleare. Participanții la ședință au sprijinit pe deplin protestul împotriva experiențelor nucleare și apelul la dezarmare generală și totală lansat de oamenii de știință japonezi care lucrează în domeniul fizicii nucleare.

În Irak, Consiliul Național al Partizanilor Păcii a adresat unor fruntași ai vieții publice și oameni politici o întrebare în legătură cu reluarea experiențelor nucleare americane în atmosferă. Printre cei care și-au spus părerea despre grava provocare săvîrșită de cercurile imperialiste din S.U.A. la adresa păcii se numără și Hassan Rifat, ministrul lucrărilor publice și construcțiilor de locuințe al Irakului. „Reluarea de către americani a experiențelor nucleare — a spus ministrul irakian — constituie o sfidare a opiniei publice mondiale și o nesocotire vădită a voinței popoarelor iubitoare de pace. Aceste acțiuni agravează încordarea internațională, intensifică cursa înarmărilor, fac să crească primejdia unui nou război. Fără îndoială, ele vor avea consecințe negative pentru conferința de la Geneva, deoarece acest lucru demonstrează elocvent lipsa bunelor intenții și bunăvoinței din partea S.U.A.".

În acest fel gîndesc milioane și milioane de oameni. Valul de proteste împotriva acțiunilor agresive ale S.U.A. crește asemenea unui uragan. În ce privește Statele Unite ale Americii, și aici experiențele nucleare sînt condamnate de cele mai diferite organizații sociale, ca și de o serie de personalități. Referitor la aceasta, ziarul englez „The Daily Herald" a scris la 4 mai că „reluarea experiențelor nucleare americane în Oceanul Pacific a adus opinia publică americană într-o stare de agitație fără precedent".

Pretutindeni, în toate țările, oamenii cinstiți sînt indignați de acțiunile lipsite de răspundere ale puterilor occidentale care se joacă într-un mod atît de criminal cu soarta omenirii. Toate popoarele globului cer cu energie sporită să se pună capăt nebuniei atomice.

„Drapelul britanic să nu mai fluture deasupra Africii centrale"

După cum s-a anunțat, acum cîteva zile au început la sediul Națiunilor Unite lucrările Comitetului O.N.U. al celor 17 state pentru aplicarea Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale. Comitetul a luat în dezbatere situația protectoratului britanic Rhodesia de sud, teritoriu care intră în componența Federației Rhodesiei și Nyassalandului. În sprijinul soluționării problemei Rhodesiei de sud s-au depus Comitetului două proiecte de rezoluții. Primul este depus de Etiopia și cere să se acorde de îndată Rhodesiei de sud o nouă constituție care să-i permită dobîndirea independenței în cel mai scurt timp; al doilea proiect de rezoluție, prezentat în comun de Etiopia, Mali și Tunisia, cere ca problema Rhodesiei de sud să fie considerată „urgentă" și să fie discutată ca atare la reluarea lucrărilor Adunării Generale a O.N.U. la 7 iunie.

Un fapt care trebuie reținut în mod deosebit este acela că majoritatea membrilor Comitetului special al O.N.U. se pronunță în favoarea celor două proiecte de rezoluții. Restul membrilor Comitetului special — cei care reprezintă puterile coloniale și țările aflate la remorca lor (Anglia, S.U.A., Australia, Venezuela) — se opun însă aprobării rezoluțiilor.

Puterile coloniale se opun acordării independenței Rhodesiei de sud, cum de altfel se opun în cazul tuturor coloniilor, întrucît nu pot renunța la imensele cîștiguri fără muncă pe care le realizează pe spinarea popoarelor din colonii. Puterile coloniale însă văd bine că le fuge pămîntul de sub picioare — că popoarele pe care ele le exploatează și le asupresc, se ridică tot mai hotărîte la lupta de eliberare. În Federația din care face parte și Rhodesia de sud, bunăoară, mișcarea de eliberare națională a dat în ultimii ani peste cap calculele colonialiștilor. Popoarele din Rhodesia de nord, Rhodesia de sud și Nyassaland au cerut și cer cu tot mai multă hotărîre lichidarea federației colonialiste din care fac parte și care a fost impusă cu nouă ani în urmă de către Anglia. Acordarea independenței și lichidarea federației colonialiste — iată, așadar, țelul luptei popoarelor din Rhodesia de nord, Rhodesia de sud și Nyassaland. „Vrem să fim liberi și independenți — a declarat Joshua Nkomo, cunoscut fruntaș african al vieții publice din Rhodesia de sud. Africanii nu vor ca drapelul britanic să mai fluture deasupra Africii centrale".

De curînd, populația africană din Federația Rhodesiei și Nyassalandului a organizat o manifestație ostilă sosirii lui Butler, ministrul de interne al Angliei, la Salisbury, capitala Rhodesiei de sud. „Jos Federația", „Ați venit aici ca să apărați interesele rasiștilor albi!", au fost strigătele de protest ale populației africane îndreptate împotriva colonialiștilor care au făcut din federație o nouă închisoare pentru milioane de africani.

Din țările de democrație populară

Mașina de recoltat sfecla de zahăr în etape, construită de colectivul Institutului de cercetări pentru mașini agricole și colectivul de raționalizatori al uzinei „Agrostroi", din orașul Icin, (R.S.C.) înlocuiește munca a aproape 40 de oameni. După o probă de cîțiva ani și îmbunătățirea construcției, s-a trecut la începutul acestui an la producția ei în serie. Este vorba de un tractor înzestrat cu un dispozitiv pentru tăierea frunzelor sfeclei. Într-o zi acesta poate tăia sfecla de zahăr pe o suprafață de două hectare. La același tractor se poate remorca un săpător de aceeași capacitate. Acesta este dotat cu o bandă transportoare care încarcă simultan sfecla recoltată într-un camion sau remorcă ce se deplasează paralel.

Pentru recoltarea rapidă și în bune condiții a sfeclei, la uzina „Agrostroi" din orașul Prosteov, va începe producția în serie a unui nou tip de încărcător automat de masă verde și rădăcini de sfeclă tăiate. El va încărca cîte 15.000 kg. de sfeclă de zahăr pe oră atît din grămezi cît și din rîndurile în care sînt cultivate. Încărcătorul sporește de zece ori productivitatea muncii.

★

Un grup de colaboratori ai Institutului de cercetări științifice în domeniul chimiei din Vesprem (R.P.U.), în frunte cu B. Raszkai, candidat în științe chimice, au creat un produs chimic pentru combaterea maladiilor viței de vie. Preparatul este mai eficient decît soluția de var și sulf.

Este vorba de un extras de sulf industrial care este mai ieftin decît soluția folosită în mod obișnuit.

Pe lîngă uzina de cocs din Dunajvdros s-a construit o uzină experimentală care folosește sulful industrial al uzinei de cocs. Produsul chimic obținut este solubil în apă și deci poate fi folosit prin pulverizare. Uzina va produce anual 2.500 tone din acest produs.

Prășitoarele din Kabardin la lucru

(Urmare din pag. 1)

ințea cuiului despicat. Între cele două discuri cu gheare se lasă un joc de circa un mm.

REGLAREA MAȘINII

În mod obișnuit la prășit sau cultivație totală, între cuțitele unilateral stînga și dreapta, distanța dintre două secții este de 60 cm (cînd distanța între rîndurile de porumb este de 90 cm), iar zona de protecție este de cîte 12—15 cm de o parte și de alta a rîndului de porumb. Pentru a prelucra zona de protecție cele 2 discuri cu gheare (respectiv 4 discuri cu gheare între două rînduri de porumb) care au o lățime de lucru de 7 cm fiecare, prelucrează și această zonă de protecție, astfel încît TOATA SUPRAFAȚA ZONEI DE PROTECȚIE ESTE PRELUCRATĂ.

Adîncimea de lucru a perechilor de discuri cu gheare se face ridicînd sau coborînd semi-axa în așa fel încît să fie cu 2—3 cm mai sus decît organele active din stînga și dreapta, ale cultivatorului.

De menționat că cuțitele săgeată din urma roților tractorului se așează cu 2-3 cm mai jos decît celelalte piese active, ele prelucrînd mai adînc terenul tasat de greutatea tractorului.

Reglarea distanței pe orizontală a cuțitelor unilaterale stînga și dreapta se face acționînd asupra șuruburilor și plăcuțelor aflate pe segmenți, astfel ca discurile cu gheare să fie la 5—6 cm de o parte și de alta a plantelor de porumb. Piesele active, astfel reglate, prelucrează o lățime de lucru de 3.600 mm, respectiv 3 rînduri de porumb pe ambele părți și 2 rînduri extreme numai pe o parte.

Viteza de lucru a tractorului la prășitul mecanic al porumbului este de 10—11 km pe oră, respectiv viteza a IV-a mare a tractorului U.T.O.S.

În ceea ce privește așezarea ghearelor discurilor de la sapa rotativă S.R.-4,5, aceasta este în funcție de starea de uscăciune a solului, de tăria scoarței, de stadiul de vegetație a plantei, precum și de structura solului.

★

Metoda folosită la S.M.T. Valul lui Traian a fost expusă în fața tuturor inginerilor mecanici șefi din S.M.T.-urile regiunii Dobrogea. Fiecare unitate va lucra porumbul la prașilele I și a II-a cu un mare număr de cultivatoare adaptate așa cum s-a arătat mai sus.

Rezultate foarte bune s-au obținut, de asemenea, și la prășitul florii-soarelui cu cultivatorul C.P.U.-4,2 astfel modificat.

Pentru ca și în celelalte S.M.T.-uri din țară să poată fi introdusă rapid noua metodă de lucru la prășit, zilele trecute ea a fost prelucrată la S.M.T. Chitila în cadrul unui instructaj în fața corpului de îndrumători ai Trustului S.M.T. La rîndul lor, aceștia vor instrui pe mecanizatorii din S.M.T.-urile din celelalte regiuni ale țării.

Și de această dată bogata experiență a mecanizatorilor din U.R.S.S. a constituit pentru mecanizatorii noștri un îndreptar prețios în muncă.

ION LEȘEANU

Un an de la răscoala din Angola

In mai, anul trecut după ce s-a produs răscoala din nordul Angolei, un ofițer al armatei coloniale portugheze declara următoarele corespondentului ziarului englez de dreapta „Daily Mirror": „Socotesc că am omorît vreo 30.000 din aceste «animale»; alții 100.000 sînt probabil înțeleși cu «teroriștii» și îi vom extermina pe toți după încetarea anotimpului ploios".

Anotimpul ploios a trecut de atunci nu o dată, ci de două ori. Dar mișcarea de eliberare din Angola nu numai că n-a scăzut ci s-a intensificat.

Ceea ce s-a petrecut în anul care a trecut de la declanșarea răscoalei în Angola a demonstrat cu prisosință că cei cărora li s-ar cuveni pe drept cuvînt denumirea de fiare sălbatice, de teroriști sînt tocmai cei cărora le aparține ofițerul în chestiune. Înfățișarea hidă a colonialismului a apărut în această țară în toată goliciunea sa. Nici un mijloc, oricît de bestial, n-a rămas nefolosit de colonialiști pentru a înspăimînta poporul angolez dornic de libertate. Sate întregi și tîrguri au fost bombardate și incendiate pînă n-a rămas în picioare nici o colibă. Zeci de mii de oameni — bătrîni, femei, copii — au fost trecuți prin foc și sabie. O mie de noi închisori au fost ridicate în acest timp. S-au înființat zeci de lagăre de concentrare unde stăpînesc pistolul și cavalmari (un fel de bici din piele de rinocer care rupe pielea cînd lovește). Numeroși patrioți prinși au fost legați cu saci și aruncați din avion în ocean. După cum se anunța zilele acestea 300.000 de angolezi au fugit din țară pentru a scăpa de teroarea colonialistă. Chiar și un ziarist american care a vizitat Angola, spunea: „Acolo domnesc legile îngrozitoare ale evului mediu. Acesta este iadul".

Și totuși, la un an de la izbucnirea răscoalei din Angola, colonialiștii se află departe de a putea spune că au reușit să înăbușe răscoala. Dimpotrivă, ea s-a transformat în cursul acestui an într-o adevărată mișcare de eliberare. Deși armelor moderne ale colonialiștilor eroicii luptători angolezi nu le pot opune decît arcuri și săgeți, lăncii sau cîteva puști de tipul cel mai învechit, ei au rezistat. Și au dat chiar lovituri grele forțelor colonialiste. Aceasta pentru că în afară de arcuri și săgeți ei sînt înarmați cu o armă deosebit de puternică: hotărîrea de a pune capăt regimului de sclavie colonială.

Angola este cam de 14 ori mai mare decît Portugalia. Populația ei este de 4,5 milioane locuitori. Cu toate că guvernul colonial a acordat mari avantaje portughezilor pentru a se stabili în această colonie (fiecăruia i se punea la dispoziție 100 ha de pămînt și un credit însemnat) în prezent țara numără abia 200.000 de locuitori albi. Cîțiva mari moșieri au acaparat plantații întinse în special în regiunile fertile și se poartă cu sălbăticie față de populația băștinașă.

Enrique Galvao, fost guvernator colonial portughez, în prezent adversar al regimului dictatorial, scria despre stările de lucruri din coloniile portugheze, următoarele: „Situația este mai rea decît pe timpul sclaviei; pe atunci stăpînul considera pe sclav un bun al său și era interesat să-l mențină într-o oarecare stare de sănătate pentru a scoate cît mai mult de la el și îl îngrijea precum își îngrijea vitele. Acum nu mai este la fel. Africanul este închiriat de la autorități, se scoate de la el tot ce se poate scoate și apoi este azvîrlit".

Sursele de informație imperialiste încearcă să aștearnă un val de tăcere asupra celor ce se petrec în Angola. Dar adevărul reușește să sfîșie adesea acest văl, astfel că pe lîngă știrile despre atrocitățile înfăptuite de colonialiști, s-a aflat și despre noile victorii înregistrate de poporul angolez. Regiuni întregi ale țării se află sub controlul forțelor de eliberare. Organizațiile patriotice sînt astăzi mai puternice, mai bine organizate decît oricînd. Ele s-au călit în focul luptei pentru eliberare. Cu toată brutala persecuție a armatei și poliției, mișcarea patriotică a luat o asemenea amploare încît zilele trecute s-a anunțat formarea unui guvern angolez, pe teritoriul unei țări vecine, care va duce pe plan politic lupta pentru înlăturarea definitivă și din această țară a odiosului regim colonialist, clădit pe sîngele, lacrimile și sudoarea popoarelor, luptă pe care poporul angolez o desfășoară cu arma în mînă pe teritoriul patriei sale.

S. GALERIU

ȘTIRI EXTERNE

● N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit în ziua de 12 mai, la vila sa de lîngă Moscova, pe Pierre Salinger, secretar de presă al președintelui S.U.A., cu care a avut o convorbire ce s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească. În aceeași zi N.S. Hrușciov a oferit un prînz în cinstea lui Pierre Salinger.

● Partizanii din Irianul de vest au intensificat în ultimele zile acțiunile lor îndreptate împotriva colonialiștilor olandezi, pentru eliberarea Irianului de vest.

● În fața haosului care domnește în armata rebelilor laoțieni, guvernul american plănuiește să întreprindă în Laos acțiuni de forță pe cont propriu. Ultimele știri arată că „guvernul" laoțian al lui Boun-Oum a declarat starea de asediu pe întregul teritoriu controlat de trupele lui.

● În toată Guatemala se duce lupta împotriva tiraniei regimului lui Fuentes, la care participă și masele țărănești. Această luptă se desfășoară cu o deosebită intensitate în provinciile Quezaltenango, Escuintla și Izabal.

● In ciuda intervenției directe a ministrului economiei vest-germane, Erhard, pe lîngă sindicatele minierilor din Saar pentru a se pune capăt grevei, cei 45.000 de minieri continuă lupta lor grevistă.

● Peste 35.000 de muncitori de la minele de cupru din Rhodesia de nord (deținătoare a locului doi în lume în ceea ce privește extracția de cupru) continuă greva. De reținut, că zăcămintele de cupru din Rhodesia de nord se află în mîinile marilor monopoluri „British South Africa Company", „Anglo-american Corporation" și altele.

● După înăbușirea răscoalei de la Carupano — regimul dictatorului din Venezuela a dezlănțuit un val de represiuni împotriva forțelor patriotice. Marinarii din garnizoana răsculată sînt internați în lagăr.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptăminal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București. Telefon: 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.